

S'Arenal

de Mallorca

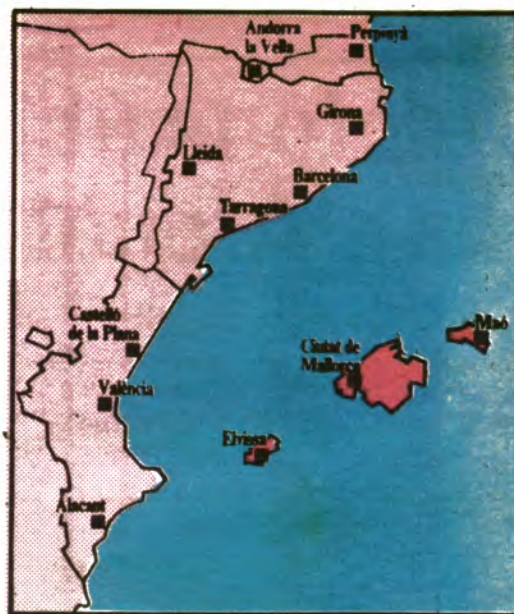

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LA COMARCA DE S'ARENAL

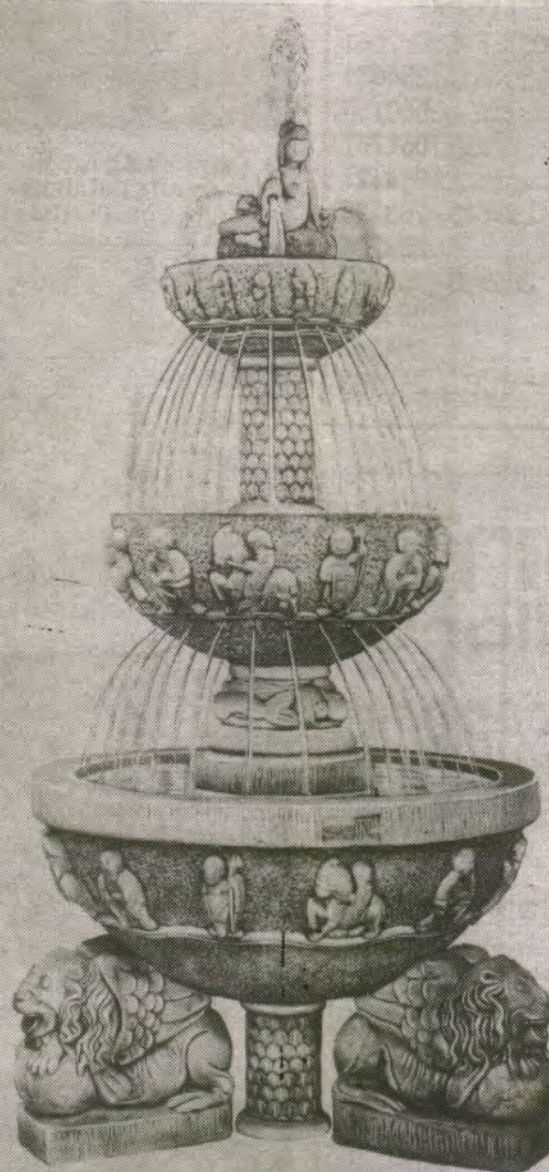
ANY X. NÚMERO 196

1 DE JUNY DE 1990

PREU: 100 PTS.

Noces Cervan - Solozábal. El passat dia 5 de maig van contreure matrimoni Jaume Salvador Cervan i Maria Rosa Solozábal. La cerimònia es va celebrar a l'església de Sant Francesc i no cal dir com anava de guapa la núvia, el nuvi tampoc no tenia res a menysprear. La nostra més sincera enhorabona als nuvis, que feim extensible als pares Salvador i Magdalena, per part del nuvi, i Vicenç i Marita, per part de la núvia.

*Tenim
una gran varietat
de brolladors,
colls de cisterna,
estàtues,
jardineres i
cossiols per decorar
el jardí.*

*Visitau-nos sense
compromís*

**MATERIAL DE
CONSTRUCCIÓ
CAN MARI**

Carretera de Manacor, 403
Tel. 24 02 25
SON FERRIOL

Dissabtes dematí, obert

AQUACITY

Autovia Palma-s'Arenal quilòmetre 15

Presentant aquest cupó, un nin o nina fins a 12 anys, acompanyat d'un adult, podrà entrar de franc a l'Aqua City de s'Arenal.

**BINGO
BAHIA DE PALMA**

SALA DE JOCS

SERVEI DE CAFETERIA
XOCOLATA AMB ENSAÏMADES
ENTREPANS I PLATS VARIATS
AL SERVEI DE S'ARENAL I
DE MALLORCA

CADA VESPRE A PARTIR
DE LES NOU

EDEN PARK

DISCO SHOW

De dimarts a dissabtes a partir de les 10' 30

DUO ADDAGGIO

Divendres y dissabtes

GRAN ORQUESTRA MANHATAN
i els seus "mariachis"

Carretera de s'Arenal, entre els
Bañeris 213. Tlf: 263858, Can Pastilla.

Telèfons útils a s'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament 727744
Tota casta de desperfectes a la via pública
(entre les 13'30 i 15'00)..... 727643 - 727644
Bombers 291250 - 290017
Residència de l'assegurança social 289100
Creu Rotja de Can Pastilla 264040
Polícia Nacional 091
Polícia Municipal 092
Polícia Municipal de s'Arenal 490503
La Porciúncula 260002
Tele-Taxi 401414
Radio-Taxi-Platja 755440
Associació d'Hotelers 267654. Fax: 491012

A la part de Llucmajor

Ajuntament 660050. Fax: 662081
Oficina de s'Arenal 264071
Bombers 660756
Polícia Municipal 661767
Guardia Civil 264121
Taxi 263745 - 263538
Parròquia 263265
Aigua potable a domicili 265980 - 261426
Associació de Veïns 265005
Grues Sampil 264193
Servei Municipal d'aigües SOGESUR .. 262493

Na Caterina Aguiló de Son Ferriol exposa els seus olis de l'u al setze de juny a la Galeria Horrach-Moyà del carrer de Catalunya n. 4 a la inauguració dia primer de juny, hi va assistir el president del CIM Joan Verger a qui l'artista ferriolera havia retratat. L'acte fou amenitzat per la coral infantil de Son Ferriol.

Criatures catalineres, ben ateses a una guarderia de la barriada.

Els nins de Santa Catalina estan entusiasmats amb els seus Caixers d'Estalvi ubicats a les oficines de Sa Nostra, controlat per belles hosteses.

S'Arenal de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.:

Carrer.:

Població.: Tel.:

M'interessa una subscripció:

☐ **SEMESTRAL 1.000 PTS**

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc.: Suc.:

Compte n.º: Titular:

Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 132, s'Arenal

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de la Comarca de s'Arenal. Edita: Associació de Veïns. Director: Mateu Joan i Florit. Depòsit Legal PM-473-80. Imprimeix Hora Nova, S.A. Publicitat i subscripcions: Camí de les Pedreres, 132 - Apartat de correus 124 - 07600 - s'Arenal de Mallorca. Telèfon: 265005. FAX: 269941

**Llocs on es pot trobar
S'ARENAL DE MALLORCA**
Tots el quioscos de s'Arenal
* Papereria Roca, de Llucmajor
* Papereria Cervera i Papereria Frau, del Coll
* S'Estany, de Sant Jordi
* Can Jordi i De Verd en Blau, de Son Ferriol
* Llibres Mallorca, Quart Creixent i Papereria Son Rapinya, de Ciutat
* Casa Pedrós, Espirafocs i Llibreria Vilanova, d'Inca
* Leo i Xaloc de Manacor

Vull aclarir, de bell antuvi, el significat del títol d'aquest article: Jo ja sé que som europeu i que ho he estat sempre des de fa segles (no perquè uns senyors de Madrid firmassin un paper) i sempre, el meu poble i jo ens hi hem considerat. Esser europeu no em causa ni alegria ni tristesa, en tot cas un cert llegítim orgull, emperò no ho consider més que una circumstància geogràfico-cultural.

El que vull dir amb aquest títol és que no vull ésser, ni vull pertànyer, ni vull estar integrat en la Comunitat Econòmica Europea, així de clar, maldament soni com una flastomia.

En tota la premsa parlada i escrita, en totes les converses, talment sembla que la CEE és la panacea, és el nirvana, és la fita irrenunciable per a tothom a la qual tots estam destinats sense més remei i de la qual ningú no en pot parlar malament o serà tractat de retrògrad, de salvatge i de incivilitzat. Jo no vull dir que la CEE no sigui un bon invent i que no sigui convenient per grans comunitats. Jo no vull dir que no sigui bona per l'Espanya com a conjunt, al que vull dir és que no és bona per Mallorca; ni el sr. Abel Matutes, en l'entrevista que li feren per Radio-4 a començament de gener, va donar arguments clars que Balears en sortís beneficiada amb aquesta integració.

Mallorca és una comunitat petita que no treurà beneficis ni en el sector agrícola-ramader ni en el sector indústria per l'obvia raó que pràcticament no té ni una cosa ni l'altra, i pel que fa al sector terciari de serveis que és el que sí té, ni els avantatges ni els inconvenients són molt importants. Prescindesc de valorar les conseqüències de la unitat política, que és tema apart.

De manera que fins ací, ni grans avantatges ni grans inconvenients.

Quins seran idò els inconvenients de la integració? Només un: minvarà dràsticament la qualitat de vida. Amb la lliure circulació de capitals i persones a partir de l'any 1993 ens trobarem amb 600 milions d'europeus que VOLDRIEN venir a viure a Mallorca (o d'altres indrets semblants) i jo crec que uns 2 milions PODRAN venir (econòmicament i professional) i jo calcul que d'ací a 20 anys, Mallorca tindrà una població entre 2 i 2'5 milions de persones. Això pot significar un augment dels guanys per alguns (juntsament els que ja guanyen prou) emperò una minva de la qualitat de vida per a tots.

La integració de Mallorca a la CEE tindrà dues conseqüències bàsiques per a la immensa majoria dels mallorquins.

Per un costat afectarà de forma dràstica un dels puntals del benestar: l'habitatge. El preu del sòl, com a conseqüència de la forta demanda, s'enfilirà dins a nivells insostenibles i haurem de viure a vivendes cada vegada més petites, i més allunyades de les feines, les escoles, els amics, etc. N'hi ha prou de comparar el tamany de les vivendes de les generacions ante-

No vull ésser europeu

Per Baltasar Llompart

riors amb les actuals i extrapolar. L'haver de viure a pisets i cases de 60 - 80 m², és una pèrdua clara de qualitat de vida.

I, per altra banda, afectarà molt negativament en el conjunt del que és la convivència, els serveis, etc. No és empitjorar la qualitat de vida el no poder beure aigua corrent i haver-la de comprar i transportar? Podrem sortir de nit sense por de violacions i robatoris? Quantes alarmes, panys i grellats haurem d'arribar a posar? Quantes zones de Mallorca podiran per causa de les depuradores, com ja ho fan d'altres l'aeroport i d'altres Sta. Ponça? Podrem anar a nedar enlloc amb aigua neta? I, si podem, quin temps estarem per arribar-hi?

L'administració només tindrà dues solucions per a respondre a la fortíssima demanda de residències: 1) Anar creant sòl urbà a mida que vagi essent «necessari» i, d'aquesta manera, anam convertint Mallorca en asfalt i ciment in, naturalment, degradant la qualitat de vida, o 2) No crear més sòl urbà i, en aquest cas, el preu del que hi hagi construït s'enfilirà fins a posar-se a preus de ric alemany amb la impossibilitat de pagar-ho el mallorquí-mig. Ambdues solucions són nefastes.

I no estic parlant de hipòtesis i d'elucubracions; ja tenim un cas claríssim: Deià. Un pagès o un cambrer deianenc, fill i net de deianencs no pot viure al seu poble perquè s'ha posat de moda, les cases s'han posat a preus alemanys i americans, i no pot pagar el que costa una casa digna i es veu forçada a emigrar a viure a un suburbi de Palma. Això és de tot punt injust i és el futur que, més o menys, ens espera.

El problema que jo hi veig només és un. El Govern Balear hauria de tenir una sola fita: aconseguir la màxima qualitat de vida pels illencs, i en té una altra de ben diferent: aconseguir la màxima creació de riquesa. Quan dic pels illencs vull dir pels indígenes, pels d'aquí. El que no dic és qui és indígena i qui no ho és. S'ha d'aconseguir la màxima qualitat de vida per a un col·lectiu que respongui a un retrat robot de l'indígena: gent afincada aquí, que estima les Balears, que parla català, que defensa el patrimoni cultural, històric i ecològic i que pretén una vida digna pels fills. Cadascú sabrà i respon o no a unes característiques d'aquest estil. Per a ells és per a qui s'ha de preocupar el nostre Govern.

Emperò la fita és l'altra: Aconseguir la màxima creació de riquesa, sense demanar-se perquè, ni per a quí. Aquestes grans inversions de capital foraster que venen a destruir a ca nostra per dur-se'n els beneficis a fora i deixar-nos els

problemes a noltros, a mi no em fan gens feliç. El que estam fent a les Balears no és créixer, és engreixar. Quan la gent troba que està grassa es posa a règim i ací estam feliç i encara volem engreixar més. A l'Administració se li omple la boca amb les dades d'augment: augment de viatgers pels aeroports, augment de mercaderies pels ports, augment d'estàncies turístiques, augment de volums de construcció, etc., etc. Per què i per a quí? Qualsevol dis ens duren amb la mateixa satisfacció els augment de la salinitat de l'aigua potable, els augment de les contaminacions... Engreixar, engreixar, engreixar, engreixar, fins a fer un TRO!

Ja sabem que Mallorca era una terra pobra, i que els habitants havien d'emigrar per a poder viure i que el turisme ha estat la nostra salvació, emperò els nivells dels anys 60-65 varen ésser els perfectes, ningú no havia d'emigrar, tothom tenia feina, podíem consumir de forma digna i discreta... l'aigua corrent era boníssima, i podíem deixar les portes obertes i sortir de nit, i podíem nedar a llocs tranquils i d'aigües netes, i hi havia places a les escoles i als hospitals i tots ens coneixíem i erem feliços. I ens ha fuit la mà, i se'n ha descontrolat tot i ja no comandam a ca nostra i passam gust d'estar grassos com a porcs. I no ens aturam a pensar en el cost de tot

aquest greixum, costos socials, culturals, polítics, lingüístics, ecològics, ambientals, urbanístics, d'identitat...

Hem de frenar!

I com es pot frenar? Ens comanden des de l'Espanya, ens comanden a Europa, hem de fer el que els altres ens diguin i anar per allà on ells volen. No, no necessàriament. Tot es pot negociar, res no és fatalment inamovible. Es pot negociar i es pot legislar de forma que se'n procuri un futur digne. O és que no els importam un pebre? o es que no ens voldran ajudar? En principi, tothom pot fer aquí inversions i, també, tothom té dret a venir a viure aquí, però més en tenim noltros de poder sobreviure. Sobreviure com a Poble.

Si hi ha dos drets i un perjudica l'altre, es tracta de seure a una taula i estudiar el problema, amb objectivitat i amb solidaritat, però, alerta!, solidaritat en les dues direccions, perquè sempre que es parla de solidaritat en aquestes beneïdes illes es parla de cedir i de donar, mai no em pogut estirar ni rebre, i això no és solidaritat, això és expoli. Si els espanyols i els europeus ens estimen ens han d'escollir, només falta que les persones que ens representen sabin parlar i fer-se entendre.

Els mallorquins, que som tan egoistes a nivell individual, que tenim tan geloses les propietats i els patrimonis privats, resulta que som uns filàntrops i uns altruistes quan es tracta del patrimoni col·lectiu i crec que ens convendria capgirar un poc aquest esquema. Estic convençut que tot ens anirà molt millor si fóssim més gelosos del patrimoni i dels drets col·lectius.

Happy Legs, les cuixes de l'est

Tot just han arribat des de l'Alemanya de l'Est i treballen al Carrousel de Can Pastilla. El seu nom és Ulrike Nöther, Kerstin Edlich i Katrin Burschbeck, les Happy Legs.

Són de Chemnitz, una ciutat d'Alemanya Oriental, i formaven part d'un ballet que recorria l'Europa de l'Est. Després dels esdeveniments de cap d'any, en què el mur de Berlín va ser enderrocat, s'independitzaren del ballet, cercaren mànager i han arribat a Mallorca per presentar el seu espectacle.

Si els demanen què en pensen, els seus compatriotes, del seu espectacle, responen que els agrada l'erotisme, no la pornografia i que prefereixen una mica de tela al nu integral.

Mossegades!

-42-

La substitució de Francisco Obrador com a Secretari General d'UGT a Balears per Miguel Robredo, metge nascut a Madrid l'any 1951 i que du 13 anys de residència a Mallorca (1), acaba d'atorgar als espanyols el monopoli de la direcció dels sindicats CCOO i UGT a les colònies d'ultramar. Això no és estrany. Ben pensat és així com ha d'esser: sindicats forasters han de tenir líders forasters. Pel que fa a CCOO, hem de recordar que el Secretari General de Balears, Manuel Cámara Fernández, va néixer a Guadalajara l'any 1948 i si va aparèixer per Mallorca l'any 1973 va ésser fugint de la policia franquista que el perseguia per la seva activitat sindical (2). Aquest fet ens porta a una doble reflexió: el nacionalisme a Balears té dues fistules a la rera guarda que necessiten posar remei:

a) Manca de premsa indígena que ens permeti crear opinió i desemascarar la colonització mental i les baralles de negres instigades des de la premsa espanyola.

b) Manca d'organitzacions obreres autòctones que defensin els interessos reals dels nadius que fan feina al sector servicis, ensenyança, construcció etc. Tenim *Unió de Pagesos* però això no basta per a res. El cas d'Euskadi ens pot servir d'exemple. Sindicats com ELA-STV totalment independents de les directrius de la metròpoli, permeten tancar files, cohesionar la tribu i cloure les escletxes a través de les quals els sindicats espanyols atien els enfrontaments tribals. ¿Per què UGT i CCOO no han lluitat com calia perquè Balears tinguí les *Competències d'Educació* que sí té Andalusia, per exemple? Idò per la raó que això significaria reduir el seu mercat de treball mentre que si Balears continua sense *Competències* poden continuar enviant tranquil·lament mestres i professors forasters que roben la feina als mallorquins i contribueixen a consolidar la colonització espanyola.

UGT i CCOO a Balears diuen defensar els seus associats en tant quant són treballadors. En canvi, els indígenes patim una doble explotació com a treballadors i com a mallorquins amb la qual cosa resulta que en qualitat d'indígenes estam absolutament indefensos. Per tot això, és molt important que sindicats autòctons com el COS lligats a l'independentisme es consoliden a passes de gegant. Perquè com va dir Salvador Seguí, "el Noi del Sucre", dirigent anarquista català: "Nosaltres, els treballadors, (...) amb una Catalunya independent no hi perdriem res, ans al contrari, hi guanyariem molt..." (3).

-43-

Els empresaris de premsa, Pedro Serra i Gabriel Barceló, han fet els ous en terra quan han lligat el futur de les seves empreses periodístiques a grups espanyols com *Antena 3* o *Grupo 16*. En lloc de posar missions per un endemà que sens dubte serà català, s'han deixat emportar per la inèrcia del passat caduc espanyol. A mesura que avancem cap a la independència, la situació lingüística s'anirà radicalitzant progressivament fins esclafir en una declarada guerra lingüística com passa a Bèlgica on dins territori flamenc els nadius prefereixen abans emprar l'anglès que recórrer al francès com a *lingua franca* o llengua de relació. A Mallorca aquest fenomen ja es comença a detectar: molts mallorquins quan es troben, per exemple, amb un foraster caparrut que no vol aprendre català, prefereixen expressar-se en anglès abans que humiliar-se i embrutar-se la boca amb el castellà. Si fa no fa, ens trobam davant la recuperació d'un hàbit que el rus Isaac Paulovski ja va detectar quan va visitar els Països Catalans entre 1884 i 1885: els indígenes "tots parlen en català i no poden suportar el castellà. És un plat esquerdat qui parla en castellà.... Si aneu a una casa d'una família catalana educada us trobareu sovint que les dones de casa no parlen castellà i prefereixen parlar francès" (4). Arribarà un dia que els mallorquins preferiran *The Times*, *Le Monde* o connectar la BBC abans de llegir un miserable diari en foraster al qual no es concedirà ni la dignitat d'usar-lo

per embolicar unes esparidenyes velles o butzes de peix. A comptar des d'ara, és evident que fer premsa de qualitat i en català és abans que res una visió comercial de futur.

-44-

L'article *Dades de la nostra gent*, publicat per la revista *Demà* i reproduït a l'últim número de *S'Arenal de Mallorca* (5) és un recull de tots els embulls del discurs del colonitzador d'esquerres, aquesta vegada i i per a més befa, posat en boca d'un negret anomenat Llorenç Buades. Vegem-ne algunes característiques:

a) Quan parla dels espanyols vinguts a les colònies d'ultramar, tan sols parla del 83% de les persones majors de 10 anys que no tenen estudis superiors, mentre en canvi no diu res dels forasters il·lustrats que dominen els llocs importants de la colònia: capità general, delegat d'hisenda, cap de la guàrdia civil i policia nacional, director de l'aeroport, delegats de telefònica, correus etc. etc.

b) Pel que fa a la integració dels immigrants, situa al mateix nivell les responsabilitats del Govern espanyol i del Govern Balear: "Els esforços de les institucions de l'Estat o de la Comunitat cap a tota aquesta gent deixa molt que desitjar" quan en realitat, els mitjans econòmics i el nivell de competències d'un i d'altre no es poden ni comparar remotament.

c) Segons els comunistes espanyols, els responsables de tot allò dolent que passa és dels mallorquins: per una part del Govern Canyelles de qui l'articulista arribar a parlar en els següents termes: "La xenofòbia emergent del govern Canyelles és de contingut classista, i el recurs al discurs xenòfob del 'vaixell de reixeta' resta al calaix en funció dels esdeveniments...", i per altra del PSM perquè, segons Buades, "L'esquerra del sistema tampoc fa res per donar a l'emigració l'alè del país on viuen i treballen" i "l'esquerra nacionalista, molt llunyana del moviment obrer". Per aquests tros de quònia està clar que *Unió de Pagesos* no és moviment obrer! Fixau-vos igualment com tampoc no parla en cap moment de la voluntat o no d'integració dels immigrants. Es dona per sobreentès que ells desitgen integrar-se i que si no ho fan és causa del "reaccionari"

Gabriel Canyelles que no posa mitjans a l'abast. La conclusió de l'article fa regirar la bilis: "Canellas no opta per la integració: s'estima més tenir la base d'una possible divisió de la classe treballadora". Mentida puta! Però que s'han cregut aquests albercocs! ¿Per què els comunistes espanyols no diuen res del que ha recordat fa poc Joan Mir (6): el pressupost totsol de la Televisió andalus ja supera tot el pressupost del Govern Balear?

d) Com sempre, aquest article silencia totalment els motius pels quals els immigrants andalusos varen haver d'abandonar la seva terra. La figura sinistre del *señorito andaluz* que ara mateix també governa a Madrid no surt per enlloc.

e) Acusa el President Canellas de "l'associació de l'emigració amb la realitat de la delinqüència i tots els altres mals" quan, que ho recordem, Canellas mai no ha fet fet unes declaracions en aquesta línia, cosa contrària que sí ha fet el foraster director de la presó, Joaquín Mejuto, o que reconeixen estudis de la pròpia administració colonial. A més, ara ja són els propis forasters de Son Gotleu els qui rebutgen el trasllat dels gitanos de Son Banya al seu barri per por a l'augment de la delinqüència.

Un dels pocs aspectes positius d'aquest article és quan reconeix: "l'esquerra estatal del sistema, molt al·lunyada del país". Efectivament! Aquí s'ha de dir molt clar que Madrid ni durant el govern del general Franco ni del PSOE, no ha estat mai interessat en la integració dels immigrants espanyols perquè aquí hi tenien una feina molt clara a fer: culminar la colonització i arrassar Mallorca.

-45-

Hem llegit a la premsa espanyola d'ocupació: "Se crea el Instituto Cervantes para proteger y difundir el

español" (7). Seguint l'exemple del Goethe Institut de la República Federal Alemanya; el British Council del Regne Unit; l'*Alliance Française* de França o la *Società Dante Alighieri* d'Itàlia; ara els espanyols han creat l'*Instituto Cervantes* amb la finalitat de planificar l'expansió de l'idioma espanyol, l'ensenyança del qual a l'estranger ja es menja totsol un pressupost de 1.300 a 1.500 milions de pessetes. També hem llegit a la premsa forastera de Ciutat: "El govern anglès espera convertir l'idioma de Shakespeare en la nova lingua franca dels països d'Europa Oriental" (8). Douglas Hurd, ministre d'exterior, ha indicat igualment que el govern augmentarà la financiació dels organismes que fomenten l'ensenyança de l'anglès. Fins aquí res d'extraordinari. És lògic arreu del món que les institucions públiques destinin importants recursos econòmics a la defensa i potenciació dels idiomes de llurs nacions. Ara bé, la paradoxa comença quan analitzam el panorama de la nostra terra en la qual el que és costum indiscutible a d'altres llocs aquí és considerat per alguns com un atemptat al liberalisme, a les regles del mercat i contra la llibertat de les persones. ¿Què fa el Govern Balear per recolzar la llengua indígena oprimida per 270 anys de colonització espanyola; proscriu de l'ensenyament, dels mitjans de comunicació i de la documentació oficial i civil per una legislació genocida que s'inicià al segle XVIII amb el Decret de Nova Planta; i malmesa per l'excés de barbarismes, de prejudicis, d'actituds d'infravalorització i per la pressió d'altres llengües com són l'anglès o l'alemany? Després de tot això, què en diu ara el benecitarro d'Antonio Alemany?

Els espanyols, alemanys, anglesos, francesos i italians recolzen econòmicament sense manies i a cara descoberta llurs idiomes. A Mallorca en canvi hi ha bosses molles com n'Alemany que discuteix el fet que les autoritats tribals donin suport a la llengua pròpia: "niego que la lengua deba normalizarse, niego que a los poderes públicos competa esta normalización y niego, en consecuencia, que deba crearse un medio de comunicación escrito con dineros públicos como instrumento de esta pretendida normalización. (...) Los poderes públicos no deben normalizar absolutamente nada, porque cualquier normalización supone una norma y una norma supone intervención y una intervención supone, cuando es pública, coacción. Y las lenguas ni se intervienen ni se coaccionan: se hablan o no se hablan" (9).

L'actitud d'inhibició davant la llengua pròpia que demostra el Govern Canyelles o les corporacions locals socialistes com l'Ajuntament de Calvià, presidit per Francisco Obrador, és pròpia dels governs africans, fet que demostra que Mallorca és una tribu víctima d'una doble colonització: l'espanyola i l'europea. Llegim al llibre de Louis - Jean Calvet, *Lingüística i colonialisme*: "els governs africans no es distingeixen precisament per la militància lingüística. Per la seva part, la majoria dels intel·lectuals, reduïts, pel colonialisme i l'educació de privilegiats que els va concedir, a l'estatut de bords culturals, estan amb respecte a la llengua dominant, la llengua del colonitzador, en una relació d'utilització - aprofitament que torna inútil qualsevol idea de canvi. Tornam a trobar aquí l'ús classista de la llengua, (...) en l'enfrontament entre el francès i les llengües locals, les elites africanes es posen fàcilment de costat de la llengua dominant; al cap i a la fi per això varen ésser creades" (10). Després de tot: ¿què varen ensenyar a Gabriel Canyelles, Jeroni Saiz, Felix Pons, Joan Huguet etc a les universitats de Deusto o de Madrid? ¿Per ventura els varen explicar la història, llengua i cultura de la seva tribu, antany guerrera i orgullosa? Ca Barret! L'únic que els varen ficar dins el caparrot ve ésser odi i menyspreu cap a si mateixos i fidelitat d'esclau envers el gran pare blanc. En les actuals circumstàncies, és inútil, doncs, esperar res de les institucions indígenes. Elles per si mateixes, engalavernades per la por, la inèrcia i la burocràcia no faran res de res. Tan sols en la mesura que activem un moviment formidable i impetuós a favor de la independència, els forçarem a prendre part en aquesta guerra santa per la supervivència de la nostra tribu.

-46-

Durant el proppassat mes d'abril, el Secretari

Mossegades!

General de CCOO d'Espanya, Antonio Gutierrez, va fer una visita d'inspecció a les colònies i en una clara mostra d'intolerable ingerència estrangera es va atrevir d'insultar el Cap de la tribu dels illencs dient: "Cañellas es el exponente duro y puro de la derecha más reaca-Manuel Cámara i Antonio Herrera, aquest últim Secretari General de CCOO d'Andalusia, varen continuar ficant-se de valent amb el Govern Balear i l'acusaren de manca de sensibilitat envers els treballadors temporers que morts de fam vénen d'Espanya a guanyar-se la vida. ¿Us imaginau tan sols per un moment que hagués passat si els autors d'aquestes declaracions en lloc d'esser forasters haguessin estat catalans del Principat? Jo ja veig els grans titulars de la premsa emblanquinada de Ciutat tallant caps i n'Antonio Alemany, en José Jaume, en Tomás Bordoy, en Juan Pla i en Jaime Martorell treient el sant cristo gros recordant el capità Bayo i la batalla de Lluçmajor. ¿Com han tractat aquests diaris les declaracions contra el Govern Balear? A excepció de D16, que en una moderadíssima editorial el més fort que va arribar a dir va esser recomanar prudència: "Deberían ser más prudentes estos líderes sindicales y no meterse en profundidades que vayan más allá de esta exigencia de un trabajo digno y en correctas condiciones. Más vale que no averiguemos que es lo que pasa con toda esta inmigración andaluza cuando vuelve a su tierra y como se vive el resto del año en numerosos pueblos andaluces" (12), tots han callat.

L'actitud d'aquests marxandos forasters es pot contestar citant unes paraules de Rovira i Virgili de l'any

1920: "Aqueixa gent no sap governar-se ella mateixa, i vol governar els altres. Aqueixos polítics exhibeixen contínuament l'espectacle de les seves misèries, i pretenen dictar normes als catalans. La seva casa és ruïnosa, desendregada i bruta; i, no obstant això, es fiquen contínuament, com a impertinents intrusos, a la casa nostra. Nosaltres podem dir que ni els necessitem perquè ens ajudin, ni els podem admetre perquè ens governin" (13). Quina veritat més grossa! Aquests lleterets andalusos s'afiquen per tot com un pet del dimoni. No han tingut pebrots per fer la revolució industrial, la reforma agrària a Andalusia, maten de fam la seva gent, ens expolien amb els impostos i a damunt ens volen donar remànc. Encara no han passat comptes amb la duquessa d'Alba que és propietària de mig Extremadura, i ja es pensen que ens en poden donar amb cullereta. Recristina puta! Hi ha per agafar-los tots i donar-los barco de rejilla de ferro fus i malla ampla!

-47-

Just només en un parell de setmanes, hem llegit a la premsa forastera de Ciutat:

27 d'abril: La delinqüència augmenta a Balears un 15% respecta a l'any anterior (14).

9 de maig: Els sindicats (CCOO, SCIF i Sindicato Libre) afirmen que Correus viu una situació crítica (15).

10 de maig: El pla Felipe d'inversions a grans ciutats margina una vegada més Balears (16).

10 de maig: Miguel Martín Pedraz, president del Sindicat Professional de Policia, ha afirmat al X Congrés celebrat a Palma: "el nivell d'inseguretat és molt alt. (...) aquesta comunitat desgraciadament tan sols és un

lloc de pas (...) Balears és ara només una zona de pas-sada on els funcionaris vénen a prendre. (...) la causa fonamental per a mi és l'oblit que des del govern

central es produeix en relació a les condicions que genera la insularitat" (17).

11 de maig: Les tarifes d'Ibèria a Mallorca augmenten més que la mitjana estatal amb la qual cosa el descompte del 25% per la insularitat va perdent terreny paulatinament (18).

14 de maig: El grup d'investigació criminal de Policia, per manca de personal, no ha pogut escometre la resolució de vuit assassinats comesos a Palma durant els últims anys (19).

Està mol clar! Per als mallorquins esser espanyols només ens causa problemes, maldecaps i baticors. Ja en podeu fer de bots i cabriolets: l'únic antídoto és descolonització i independència!

JAUME SASTRE

NOTES: 1) DM 13.V.1990. 2) DM 29.I.1989. 3) DdB 12.IV.1987. 4) Citat per Francesc Ferrer i Gironès, "La insubmissió lingüística", ed 62, Barcelona 1990, pàg. 11. 5) S'Arenal de Mallorca 15.V.1990, núm. 195, pàg. 28. 6) Joan Mir, "El significat de la independència", id. id. pàg. 8. 7) El País 12.V.1990. 8) UH 13.V.1990. 9) Antonio Alemany, "Que el César haga lo del César" D16 17.VIII.1989. 10) Louis - Jean Calvet, "Lingüística y colonialismo", ed. Júcar, Madrid 1981, pàg. 128. Traduit al català des de la versió espanyola. 11) Balears 19.IV.1990. 12) Editorial D16 "Temporeros en Balears" 22.IV.1990. 13) A. Rovira i Virgili, "Catalunya i Espanya", ed. de la Magrana, Barcelona 1988, pàg. 122. 14) UH 27.IV.1990. 15) UH 9.V.1990. 16) D16 10.V.1990. 17) Id. id. 18) DM 11.V.1990. 19) D16 14.V.1990

Periòdicament, la premsa escriu sobre la premsa. Aquests dies, la premsa torna a ser objecte d'interès per diversos motius. Un de primordial és l'anunciada aparició de nous diaris a Barcelona, cosa que convida a repensar la situació i les perspectives de la premsa. I la pregunta es podria formular així: ¿Fins a quin punt la premsa no contribueix de forma decisiva a aguditzar l'estat d'esquifrenia d'aquest país?

Fa poques setmanes, el director d'El Punt de Girona signava un llarg i polèmic article titulat *De la llibertat d'informació, les punyetes economicistes i el supositori tranquil·litzant* (15-4-90). El director del diari gironí, Joan Vall, no dubtava a incloure afirmacions tan rotundes com aquestes: "No hi ha premsa catalana en espanyol. Hi ha premsa espanyola impresa, feta o distribuïda a Catalunya", o "El ciutadà no gaudeix del dret a la llibertat d'informació si aquesta no li arriba en la llengua que li és pròpia" o "el sistema ha trobat el somnifer reconstituent: la premsa comarcal".

Més recentment, el setmanari *El Temps* (7-5-90) dedicava un article editorial al tema preguntant-se ja al títol: *¿Un país (quasi) sense premsa és un país?* La seva pregunta comprenia tota l'àrea lingüística del català i, doncs, les conclusions eren molt més punyents. "A Catalunya —deia—, després de deu anys de suposada normalització lingüística, la difusió de premsa en català amb prou feines si supera el 10% de la premsa en castellà" i "quant al País Valencià i a les Illes, els comentaris sobre: la premsa diària en llengua pròpia és simplement inexistent".

La constatació d'El Temps resulta fàcil de comprovar. Si ens aturem davant de qualsevol quiosc de premsa i llancem una ullada al gran aparador de les portades que s'hi exposen, veurem on som, en quin país vivim. Almenys arribarem a una primera conclusió: no és el país de què parla l'Estatut, el que té per llengua pròpia el català. La llengua pròpia dels quioscos de Barcelona o de Figueres o de Manresa, com passa a Palma o a Gandia, per exemple, és el castellà. Això si, amb algunes incrustacions de portades en llengües *no pròpies*: abunda més el francès si es tracta de Figueres, l'anglès si som a Palma o el català si parlem de Manresa.

Ara bé, el símptoma més preocupant del

De la premsa i del mal d'esquifrenia

JOSEP GIFREU

La pròxima aparició a Barcelona de dos nous diaris, tots dos escrits en llengua castellana, dona peu a l'articulista a preguntar-se sobre la relació entre premsa escrita en llengua pròpia i identitat nacional per acabar afirmant que a Europa un país sense premsa no té identitat, no es reconeix com a país, no és un país.

grau d'esquifrenia que experimenta aquest país reapareix ara amb una nova ocasió, que sembla perduda, de reorientar la capacitat d'oferir de premsa en català. Dos nous diaris anuncien la seva pròxima aparició a Barcelona, un sorgit d'iniciativa empresarial i l'altre promogut per sectors pròxims a CDC, i el dos en castellà. ¿Com s'explica que, en aquests moments d'una suposada etapa ja avançada de normalització —amb uns serrells pressupostaris concedits per Madrid amb aquest objectiu—, encara grups empresarials catalans apostin per diaris en castellà? ¿Es que encara hem d'anar fent del defecte virtut i aspirar a fer catalanisme en castellà?

Quan les capes dirigents —polítiques, empresarials, professionals— es mostren tan poc sensibles per arriscar en un projecte de reconstrucció del país que implica assegurar l'hegemonia del català en tots els sectors i nivells socials, i s'inhibeixen de la catalanització de la gran premsa, ¿quins esforços es poden demanar als petits comerciants, als mestres, als joves immigrants, als matriculats a cursos per a adults, als professionals periodistes i publicitaris, als venedors, als escriptors, als presentadors televisius, als entrenadors d'esports o als taxistes?

S'ha dit i repetit que a Catalunya la política de catalanització de la premsa, o no ha existit o ha estat un fracàs. No valen aquí les excuses acudint al tòpic massa interessat de la vitalitat de la premsa local i comarcal i de revistes culturals. El mèrit, en tots aquests casos, és dels promotors, dels professionals i d'altra gent entusiasta que des del seu lloc, sovint menystingut, i amb grans esforços no compen-

sats i amb moltes hores no pagades, han resistit, i han mantingut la presència i la dignitat en el paper imprès. Si més no per contrarestar la sensació donada des de les esferes oficials que en matèria de premsa el català era irrecuperable.

Però, ara la resistència s'ha d'ampliar a altres trinxeres, i la gran premsa diària hauria de ser un objectiu estratègic prioritari. ¿A qui toca de fer aquest salt? Naturalment, als empresaris de premsa —al·leguen massa alegrement els que s'accontenten a repartir subvencions—. Però, malament si ens hem de refiar de la pura dinàmica del mercat o de la inèrcia empresarial. Ja en comprovem els resultats.

En realitat, tot en primer lloc als polítics i als governants la planificació política de la normalització en premsa, diària o no diària, d'informació general o d'informació especialitzada, d'abast general o restringit a certes zones. ¿Es que no es planifica l'ensenyament? ¿Que no s'aproven plans d'obres o plans de tractament de residus? ¿Que no es programa mil·limètricament la preparació dels Jocs Olímpics? ¿Que no es planifica acuradament una i altra campanya electoral? Doncs, ¿per què no es podria adoptar un pla ambiciós d'expansió de la premsa en català? Els escrúpols polítics, pseu-doliberals, a l'hora de justificar la no intervenció en premsa porten indefectiblement al drama actual, és a dir, a l'enfortiment del monolingüisme al quiosc de la cantonada.

La demostració que, almenys fins a un cert nivell, aquesta dinàmica ja podria ser contrarestada, l'acaba d'oferir el diari gironí *El Punt*, que iniciava una nova etapa el passat 28 d'a-

bril. Una nova etapa, empresarialment ambiciosa, professionalment ben plantejada, que no descarta assolir més endavant "la nova utopia, el diari nacional català", en paraules del seu director. El diari pretén superar l'estadi de *segon diari* per a molts lectors, vol reestructurar els àmbits de cobertura informativa —crea corresponents a les capitals dels Països Catalans i passa aquestes informacions de la secció d'Espanya a la de Catalunya—, amplia la informació internacional i, entre altres coses, estrena els intercanvis informatius amb el setmanari de Perpinyà *Punt Catalunya Nord*, creat fa tres anys per la mateixa empresa. Tot un desafiament als uns i als altres!

Si ens hem de referir a les altres àrees, sembla que a les Illes comença a suscitar-se un viu interès, no pas exempt d'extremades reserves per part dels empresaris, per la creació d'un diari en català. Mentrestant, l'Obra Cultural Balear impulsa seriosament l'aparició d'un setmanari d'informació general en català. Al País Valencià, l'experiència del setmanari *El Temps* continuarà segurament per molt temps essent solitària. No sols no hi ha cap diari en català, sinó que tampoc n'hi ha cap de cobertura global del país, ja que tots continuen sent d'abast provincial. Això ho ha sabut captar el diari *El País* i ara acaba d'estrenar una edició especial per al País Valencià, similar a la que fa per a Catalunya des del 1982. Aquest diari madrileny sembla aspirar paradoxalment a realitzar al País Valencià el que no ha fet cap diari: la vertebració de tot el territori informatiu de la comunitat per damunt les divisions provincials.

La resposta a la pregunta inicial ha de ser dissortadament positiva. Però, amb matisos. Si una certa premsa en castellà, a València o a Barcelona, a Menorca o a Lleida, és i ha estat un clar reflex del mal d'esquifrenia col·lectiva, un reflex de la profunda castellanització soferta pel nostre país, ara, l'aparició de nova premsa en castellà no sembla un simple reflex. Representa més aviat una nova ofensiva, plenament deliberada, per acabar d'enfonsar el malalt en la seva crisi esquivoide. Evidentment, a Europa almenys, un país sense premsa no té identitat, no es reconeix com a país, no és un país.

Josep Gifreu és professor de comunicació a la UAB

Col·loquis impertinents

Amb l'arribada de l'estiu

M. Manjón

Amb l'arribada de l'estiu (dia 21 de juny), la cosa política o, millor dit, els polítics, respiraran a fons. Quin descans. Les rotatives deixaran de parlar dels Guerra, dels Naseiro, dels Palop i, si així ho volem, no esmentaran per res el llucmajorer, home de les piscines, don Miquel Clar Lladó. Encara que aquest últim personatge públic no tingui tanta rellevància com els anteriors i passi olímpicament d'ell la ciutadania arenalera, com també, segons sembla, passa aquest senyor del seu grup o grupet polític, Unió Mallorca.

Ja que amb l'arribada de l'estiu, allò que veritablement interessarà als veïns d'aquesta població és s'Arenal. Amb els seus problemes, els seus encants, els seus inconvenients i dolços.

Com serà, per exemple, l'avinguda de Miramar? Hauran acabat les obres? Faran fora, les nostres autoritats, la picaresca dels "trilllers" a la zona de l'avinguda Nacional i carrer dels Republicans? Si els fan desaparèixer, prometo que no parlaré més d'aquest desagradable tema.

Els establiments turístics s'ompliran? Si així passa, serà un vertader miracle i tots estarem més contents, ja que la crisi turística ens fa de vegades posar-nos nerviosos i emprenyats. Que ho diguin, sinó, al conseller Cladera, o a l'inquiet i barbut senyor Forteza-Rey, o al jove Sbert Nicolau, o als dirigents sindicals d'hostaleria.

El camp d'esports de s'Arenal, per a què servirà? Perquè hi corrin les rates i les sargantanes o perquè hi practiqui esport tota la joventut i no només els amants del futbol?

I les platges? Se continuarà importunant els banyistes amb la insistent propaganda impresa dels liqueters. Les vendes abusives d'aquests comerciants espontanis de raça gitana, els quals provists d'un poal i llunes de begudes recorren la platja una i mil vegades?

El carrer Dos de Maig, serà un lloc de pau i tranquil·litat? Serviran per a res els acords assolits entre els comerciants, els industrials i l'ajuntament, signats dia 16 d'agost de l'any passat? O, al contrari, continuaran els renous a tota hora, al matí, a la tarda i, sobretot, a la nit? Recordin, senyors Garcias i Valenzuela, regidors socialistes, que aquells acords signats havien de ser vinculants, però, per a qui? Pagaran l'ocupació de la via pública els que l'envaeixen amb taules i cadires? I els horaris, es compliran?

La zona del carrer de Sant Cristòfol entre la Marineta i la Vicaria, seguirà sent tan problemàtica per a la circulació rodada? O, al contrari, serà més fluid el trànsit ja que es regularà amb semàfors o per agents de la policia municipal?

Acabaran els delictes contra la propietat? Dificil solució, veritat. O tal vegada en tenguim tots ens convertim en "pagans", això és funcionaris policials.

Doncs tot això és el que preocupa als veïns i residents arenalers.

També preocuparà als escolars que els deixin fer vacances estiuenques i amb bones notes acadèmiques i al seus pares que la calor i el treball no els aclapari.

Les senyores tindran la preocupació de quins pedacets lluir i els senyors pensaran si enguany els banyadors són més o menys atrevits. Almenys els d'aquestes noietes de vint anys que llueixen el seu pamel a la platja.

I això que el llarg i càlid estiu ens farà ser tous i plens de sanes intencions, encara que no se solucionin les coses que he enumerat anteriorment i que ens seguiran preocupant.

Quan ens adonem, ja serem a la tardor, i tornarem a començar. És clar que ningú no ens podrà treure les canyetes begudes al Club de Tennis Son Veri. O els banys a Aqua-City. Un cop arribada la Tardor, tornarem a agafar els periòdics i uns altres senyors ocuparan les seves pàgines i nosaltres, a s'Arenal, ho tendrem tot enllestit.

Que així sigui.

L'alimentació, objecte bàsic del consum humà

Pere Felip de Santa Catalina

Sens dubte, ja ha passat el temps en què la teca diària era a l'abast de tothom, a la botiga de la cantonada. El botiguer, el nostre amic i home de confiança, redundava en benefici mutu. Ara, amb el sobrevenir dels temps, tot són presses, ens manca temps i ens autoimposam una organització espartana per a aquesta senzilla tasca.

Avui per avui, el cost global dels aliments, adquirits sigui on sigui, supera, amb escreix, el propi aliment en si. tota una aventura a la jungla de les formigues boiges. Els aliments frescos i saludables són gairebé impossibles d'aconseguir. Només la butxaca dels potentats i, encara així, ho segueix dubtant.

Santa Catalina

Els veïns es mobilitzen contra el trànsit

L'Associació de Veïns de Santa Catalina, a través d'un comunicat, ha manifestat que es començarà a prendre mesures per evitar la situació actual del trànsit

Després, amb les presses, el transport, el temps perdut anant i venint, una publicitat que lloa el superconsumisme i, com no, unes jornades esgotadores i inútils per a tan important i òbvia tasca, la nutrició.

Tot això fa que, en conjunt, "el nostre pa de cada dia" resulti un frenesí, una cursa d'obstacles, una al·lucinació constant. Encara que resulta inviable un retorn al passat, no obstant hauriem d'intentar rescatar i perfeccionar fórmules de consum i relació més humanes i felices, on els elements superflus i secundaris ocupin el lloc que els correspon, com a complement i no com a valor principal.

a la barriada, sobretot al carrer Caro, situació que ha provocat uns quants accidents mortals.

El president de l'associació, Pere Felip, assenyala que "el que no farà l'Associació de Veïns és quedar-se aturada i veure com, de forma estúpida i cruel, moren tantes persones". En aquest carrer, durant els darrers anys, s'hi ha produït cinc morts i un nombre considerable de ferits en accidents de trànsit. El darrer accident mortal va tenir lloc fa poques setmanes.

Segons el president de l'Associació de Veïns, des de l'ajuntament l'única cosa que saben fer "és callar, amb el seu silenci demostren que no volen o no poden cercar solucions a un problema tan greu. En qualsevol cas, haurien de deixar el lloc de representants del poble que els va elegir".

El Parlament Balear també vol l'ús del català al Senat

La proposta reb el vot unànim de tots els grups polítics

Josep Pons, corresponsal
CIUTAT DE MALLORCA — El Parlament de les Illes Balears ha aprovat, amb el vot unànim de totes les forces polítiques de la Cambra legislativa, una proposició no de llei en què es demana l'ús del català al Senat espanyol. L'acord es va prendre dimecres a la nit després del debat sobre dues iniciatives legislatives en aquest sentit presentades pel Grup Nacionalista i d'Esquerra i pel CDS.

Per tal d'aconseguir el consens en aquest debat, el portaveu del Grup Nacionalista i autor de la proposició, el diputat menorquí Joan F. López Casanoves, va retirar un aspecte de la seva proposta que es referia textualment "a la realitat plurinacional de l'Estat espanyol". Aquest punt va ser retirat segons va declarar López Casanoves a l'AVUI "perquè era important que les forces majoritàries [PP i

PSOE] donessin suport a la iniciativa, i d'aquesta manera involucressin els seus partits homònims en el Senat".

La proposició no de llei aprovada pel ple de la Cambra balear diu textualment: "El Parlament de les Illes Balears manifesta la seva convicció que, per avançar en la configuració del Senat com a veritable Cambra de representació territorial, és imprescindible que aquest assumeixi i protegeixi la pluralitat cultural i lingüística de l'Estat, d'acord amb allò que disposa la Constitució i l'Estatut."

Senador de les Illes

En segon lloc, "el Parlament balear insta les forces polítiques de les Illes Balears a desenvolupar les actuacions necessàries per aconseguir la utilització del català en el Senat i, en conseqüència, insta el seu diputat, que és mem-

bre de la Cambra alta, perquè interressi els grups parlamentaris en el Senat en les iniciatives que facin possible aquesta aspiració". Aquesta ha estat la primera vegada que el Parlament de les Illes ha instat el seu diputat a la Cambra alta, el senador Francesc Quetglas, perquè defensés un acord de la Cambra, malgrat que aquest diputat no té mandat imperatiu.

La proposta aprovada pel legislatiu balear és similar a l'acordada fa setmanes pel Parlament de Catalunya, que també va aprovar per unanimitat en una sessió plenària a finals de març una proposició no de llei sobre aquest tema. El text que es va portar a la Cambra catalana va ser consensuat prèviament per tots els grups amb representació parlamentària a partir d'una proposta presentada inicialment per ERC i després que CiU i Iniciativa presentessin també peticions al Senat

directament.

El text aprovat pel Parlament català assenyala també "la seva convicció que per avançar en la configuració del Senat com a veritable Cambra de representació territorial és imprescindible que aquest assumeixi i protegeixi la pluralitat lingüística de l'Estat d'acord amb allò que disposen la Constitució i l'Estatut". I exhorta les forces polítiques catalanes "a desenvolupar les actuacions necessàries per aconseguir la utilització del català al Senat i, en conseqüència, insta els seus diputats que són membres de la Cambra alta, que interressin dels grups parlamentaris en el Senat les iniciatives que facin possible aquesta aspiració".

El president del Senat, Juan José Laborda, i el ministre d'Administracions Públiques, Joaquín Almunia, s'han declarat partidaris en les últimes setmanes del plurilingüisme al Senat.

Santa Catalina: origens de la barriada

Sabem que en temps anteriors a la conquesta catalana, el lloc on més tard apareixeria la barriada de Santa Catalina era una accidentada zona erma sense arbres ni edificacions. La travessava un camí important que unia Ciutat, des de la prota de Porto Pi, amb el port natural del mateix nom i amb les alqueries properes o llunyanes de Son Dureta, Valldurgent, Andratx, etc. Al vessant nord, un altre camí que partia de la porta Sécua (al final de l'actual carrer de la Concepció) comunicava amb altres alqueries com, és ara Son Rapinya i el Secar de la Real, en direcció a Puigpunyent.

La victòria catalana sobre els àrabs el 1229 fa que tota l'illa s'incorpori de bell nou a la civilització occidental i, a poc a poc, vagi omplint-se dels qui són els nostres avantpassats més directes. Després de la conquesta es feu el repartiment de l'illa entre el Rei Jaume I i els magnats que col·laboraren en l'empresa. Al Bisbe de Barcelona, Berenguer de Palou, li'n correspongué la quarta part, que incloïa els terrenys on s'ubicaria la nostra barriada. Aquest quartó s'anomenà la Baronia. Les primeres providències donades pel Rei En Jaume que tenen alguna relació amb l'àmbit territorial del futur raval són de 1273, s'hi estableix, fins més enllà de Porto Pi, l'existència d'una guàrdia de costa o guaita de nit. La costa del Jonquet quedava inclosa dins la línia que s'havia de vigilar.

A principis del segle XIV els dos camins que hem esmentat abans són molt més transcorreguts. Això és degut al trull que suposava la construcció de la Seu i del Castell de Bellver, que rebien la matèria primera de les maresseres de la Font Santa i de Portals. El primer edifici del qual es té notícia és del primer terç d'aquest segle. Es tracta de l'Hospici dels Orfens (nins desemparats) el qual tenia església i cementiri propis i es trobava situat a la vora del camí de Porto Pi. A mitjan segle, en el bocí comprès entre el començament dels carrers Servet i Sant Magí, al costat dret del camí, venint des de Palma, es funda l'Hospital de Santa Catalina dels pobres. Aquesta institució donaria lloc al nucli de població integrat, sobretot, per corders, mariners i pescadors. L'hospital tenia una capacitat per a 12 hostes gratuïts, però aquest nombre podia augmentar si hi havia benefactors que pagassin les despeses ocasionades pels qui superaven aquesta xifra. Les sobres dels menjars es donaven als almoïners que acudien a la porta de l'Hospital.

El 1460, arran d'una disposició per la qual la majoria dels hospitals radicats en la ciutat s'havien de refundre en un, anomenat Hospital General, el de Santa Catalina va haver de deixar les activitats com a centre independent. Després d'anys d'abandonament de l'edifici que ocupava, es destinà a Casa Matriu del Gremi de Corders i, després, acollí una comunitat Trinitària.

Al segle XVI sorgí un altre nucli de cases al voltant d'una nova església dedicada al culte de Sant Magí. Aquest temple es trobava situat entre la vorera esquerra del Torrent de la Font Santa (avui aquest torrent es troba desfet i moltes edificacions n'omplen el llit; els vells del barri també li diuen Torrent de Can Baró o de Sant Magí) i el Terrer (Mar i Terra). Durant aquest segle va augmentar molt per tota l'illa la devoció a

aquest sant, al qual s'encomenaven els qui tenien qualche trencadura. A mitjan segle XVI s'esdevé un fet que serà molt decisiu per al futur desenvolupament de Santa Catalina, es tracta de la construcció d'un nou recinte de murades per a la ciutat. Les velles havien resistit prou envestides i ja no estaven per garantir abastament la seguretat de Palma. Les obres s'iniciaren pel límit de Santa Catalina perquè aleshores aquell costat era el més feble i vulnerable. A corre-cuita es feren, l'any 1576, els treballs de desmuntar el pedrer que en resultà afectat. La fortificació d'aquesta zona va ampliar cap a l'oest el perímetre ciutadà i desplaçà cap a l'exterior i una mica al nord la porta de Porto Pi, que a partir d'ara es dirà també de Santa Catalina o de Barcelona. La porta romanica tancada del vespre fins a una hora abans de sortir el sol, per això els pescadors que vivien als llocs més llunyans del ponent de la badia i que, com era costum, acudien a Ciutat a vendre els coves de peix, de vegades havien de dormir dins el recinte perquè no haguessin estat a temps a tronar a casa seva. Esperonejats per aquest contratemps, que ocasionava despeses innecessàries, molts decidiren fer-se casetes o barraques davant Sant Magí o l'ex-Hospital de Santa Catalina. Així és com anaven quedant definitivament establerts al raval.

El plànol panoràmic de la Ciutat de Mallorca, aixecat pel prevere i matemàtic Antoni Garau l'any 1644, és un monument gràfic excepcional que ens permet conèixer com era la topografia de la part oriental de Santa Catalina en aquella època. S'hi observen els dos camins principals, l'un cap a Porto Pi (al costat dret presenta una sèrie de cases, amb l'antic Hospital en primer lloc), l'altre cap a Puigpunyent (actual carrer Indústria) on hi veim un molí i unes quantes cases amb les seves terres de conreu; també s'hi distingeixen molins fariners al Jonquet. El que no ens diu el plànol, però sí les cròniques és que l'any 1652 una epidèmia de pesta bubònica flagel·là el continent i arribà a Mallorca; just a Palma causa més de setze mil morts. L'existència de tants de cossos per enterrar va motivar que en un terreny immediat a Sant Magí s'habilités un cementiri exclusiu per a eclesiàstics. D'aquest mateix segle sabem que la porta de Santa Catalina va haver de fer-se nova i construir-se un pont de pedra per salvar la part de fossat que tenia ben al davant. Aquest pont encara es conserva, tot i que ha estat molt rebaixat d'altura.

Cap a la segona meitat del segle XVIII és de suposar que la població del raval no era menyspreable. S'havien organitzat, punyien, maldaven per aconseguir que l'església de Sant Magí es convertís en Vicaria perpètua. Això ho aconseguiren l'any 1791. Cal tenir en compte que, un cop tancades les portes de la ciutat, la població a extramurs quedava privada d'auxilis espirituals, perquè eren dins la ciutat totes les esglésies parròquies. També tenim constància que durant el segle XVIII, d'un total de quaranta vuit molins que hi havia en tot Palma, devuit de fariners pertanyien a Santa Catalina, set al Jonquet i onze al Camí de Son Rapinya. Tots responien a un mateix esquema constructiu i s'aixecaven a les zones més altes i sense noses perquè els tocassin els vents dominants.

Durant la primera meitat del segle XIX, les agrupacions de cases, antigues i petites, que formaven Santa Catalina, no tenien gaires perspectives d'expansió. Les raons eren diverses, però cal tenir en compte, sobretot, que tot el territori rural del raval pertanyia a un sol propietari: el Marquès de la Romana. Les concentracions urbanes continuaven integrades en tres nuclis suculars: a) Jonquet: amb molts d'espais lliures sense edificar. b) Els carrerons de la part nord i oest del ja inexistent Hospital de Santa Catalina, que comprenien tot el costat dret del carrer Gran. c) La filera de molins i barraques a la part esquerra del camí de Son Rapinya. Tots els voltants fins a la part occidental, Son Espanyollet, eren ocupats per terres de conreu que es repartien en un hort i dues possessions: S'Hort d'Avall, Son Antic i Son Riera. L'any 1860 Santa Catalina tenia 2492 habitants que ja començaven a trobar-se estrets dins l'escàs nombre de cases existents al barri i demanaven a l'ajuntament un projecte d'eixample. L'any 1869 fou aprovat un pla d'eixample per a Santa Catalina i part de Son Espanyollet, que comprenia 69 illes disposades ortogonalment amb una sola plaça, la del Progrés (aquest nom fou posterior). De fet fou el primer pla d'eixample de Palma, encara que parcial i limitat a una petita part de la zona d'extramurs. Però el raval encara creix. L'any 1875 té uns sis mil habitants, que vivien en les cases agrupades al voltant de sis places i cinquanta-sis carrers, generalment estrets i ombrívols, polsosos a l'estiu i enfangats a l'hivern. Hi havia moltes de deficiències per esmenar. La proliferació de nuclis de població als afores del recinte de les murades és el resultat de l'alta densitat humana de l'interior de la ciutat. A causa d'aquest ritme de creixement, de cada vegada més intens, l'antiga població marinera i pescadora anava augmentant. L'església de Sant Magí tornava petita. A més a més, l'any 1851 un terratremol, que ocasionà destrosses a algunes cases del raval, obrí crulls bastant fonsos a l'absis i a la sagristia, de manera que el 1867 es posà la primera pedra d'un nou temple, que s'anirà construint sota l'advocació de la Immaculada Concepció. Les obres durarien molts d'anys i la barriada continuaria transformant-se.

J. M.

BIBLIOGRAFIA

SANTANER MARÍ, J.: Historia del arrabal de Santa Catalina. ED. Gráficas Miramar, Palma, 1967.

AUTORS DIVERSOS: Conèixer Palma. Quaderns "Cultura fi de segle" núm. 4. Ajuntament de Palma, 1987.

CODEX CATALA DEL LLIBRE DEL REPARTIMENT DE MALLORCA, Edició a cura de Rocard Soto Company. Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear, 1984.

Pont de Santa Catalina o de Santa Creu, abans de ser rebaixat. (Col. Bordoy).

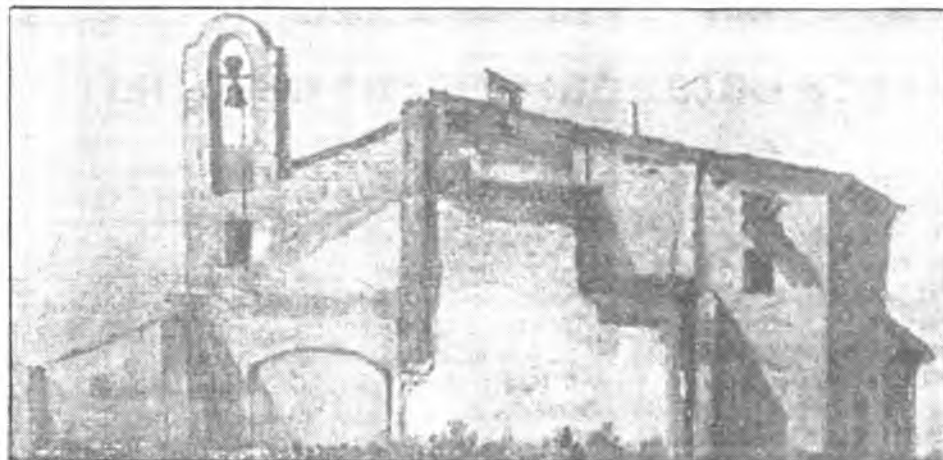

Porta Nova de Santa Catalina. (Col. Bordoy).

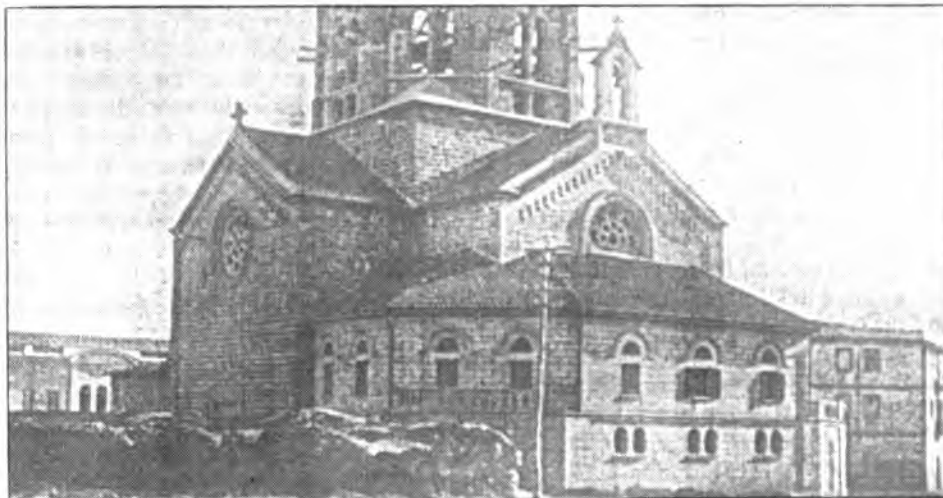

Part occidental del mapa de Palma segons el pare Garau, 1644.

El terror del Jonquet vist des de la mar, a principis d'aquest segle. (Col. Boerdoy).

Any 1902: l'església parroquial en construcció. (col. Bordoy).

Aspecte que tenia al tercer quart de segle XIX l'esglesia de Sant Magí, segons un olo d'anckerman.

Què ensenyen? El llautó

JOSEP M. ESPINÀS

Un excel·lent periodista inquiet, Joaquim Roglán, ha publicat dues pàgines a *El Periódico* analitzant els errors i les distorsions que es poden trobar en 31 manuals d'història i literatura de BUP i COU publicats per tretze editorials importants de Madrid, Barcelona, València i Saragossa. Són textos autoritzats pel ministeri d'Educació, al qual la Generalitat enviarà l'estudi que ha fet sobre tots aquests disbarats.

En aquest espai em limito a transcriure alguns dels punts d'aquest estudi recollits per Roglán, i que em sembla que han de ser divulgats.

"La formación de España se produce en los siglos VI y VII." Potser perquè es tracta d'una invenció històrica tan extraordinària, el manual que la va patentar va ser distingit pel ministeri, el 1985, amb el premi a la Innovació Educativa.

"La decadencia de la literatura catalana se debió al esplendor de las lenguas castellana y francesa." Això es pot llegir en diversos textos, però en cap d'aquests llibres s'explica la situació històrica que va provocar el descens en l'ús del català, ni es fa referència al decret de Nova Planta amb el qual Felip V va prohibir la utilització de la llengua catalana a l'escola, al catecisme, i en totes les actuacions oficials i escrites.

La pèrdua de Cuba i Filipines és considerada important i analitzada a fons per tots els manuals; la cessió a França del Rosselló i mitja Cerdanya, part de la Catalunya de l'època, es veu que no té res-

ponsables concrets, es deu a "los avatares internacionales".

Disbarat contemporani: un llibre afirma que "en 1982, por primera vez la izquierda llega de forma pacífica al poder". Serà suspès l'estudiant que tingui la gosadia i la cultura de dir que la primera vegada que això va passar va ser amb la Segona República?

Després del centralisme polític espanyol, tan criticat, ara s'han inventat el centralisme geogràfic. Una geografia de BUP explica: "Montañas exteriores a la Meseta y sus alrededores: Pirineos, Sistema Bético, montañas vascas y Montserrat." Com si diguéssim, tot el que no sigui la Meseta són dialectes orogràfics. No hi fa res que des de la Meseta es vegi al lluny imponents serralades: són "exteriores" al

melic central.

Un manual de COU qualifica de "dialectos no españoles" les llengües catalana, basca i gallega. Amb el "no españoles" hi estic d'acord, no pas per politització sinó per lògica: si el català del Rosselló no és una llengua espanyola, com ho pot ser el català d'aquí, si és la mateixa llengua? Però diu "dialectos". De quines llengües? El mateix manual insultant fa saber a l'alumne "los tres peligros de las literaturas regionales, que són el fanatismo, el desinterés por otras culturas y el predicamento de la ignorancia".

Perfecte autoretrat d'aquests manuals d'ensenyament: el fanatisme, el desinterès per altres cultures i el predicament de la ignorància.

J. M. Espinàs

Eleccions a l'Obra Cultural Balear

Els socis de l'OCB elegiren la nova junta directiva de l'entitat. El col·legi electoral s'instal·là a l'Estudi General Lullia i l'única candidatura presentada estava encapçalada per Bartomeu Fiol. La resta

d'integrants de la candidatura la conformaven membres de les anteriors juntes en una candidatura qualificada de consens després de les darreres informacions respecte d'una crisi i d'una possible escissió al

si de l'entitat capdavantera en la recuperació de la nostra cultura a les Balears. L'afluència de votants, a partir de les set i mitja del capvespre en què s'obrí el col·legi electoral, va ser considerable.

Casa Blanca

Romiatge al Convent de Sencelles

Carros, cavalls i gent a peu anaren de romiatge des de la Casa Blanca fins a la casa natal de sor Francinaina de Sencelles, actualment convent de

les Germanes de la Caritat. El president Canyelles assistí a la sortida. Just en arribar, se celebrà una missa solemne en la qual actuà la

Coral del Convent i hi va ser present l'anterior rector de Sencelles, el pare Gaspar. Tots plegats visitaren la tomba de sor Francinaina Cirer

Llorenç Vaquer i Barceló

Llorenç Vaquer Barceló, nascut a Calvià, fa 27 anys que viu a Santa Catalina, on està al càrrec de l'agència immobiliària Finques Vaquer. És el president del Col·legi Oficial d'Agents de la Propietat Immobiliària de les Balears. Li hem fet unes quantes preguntes per a S'ARENAL DE MALLORCA:

— Quins són els problemes de Santa Catalina?

— L'escassetat de sòl —els solars representen un 60 % del total del cost dels pisos— fa que els pisos siguin més cars, a uns preus exagerats. Pisos cars n'hi ha molts, però la gent modesta ho té malament per adquirir la seva casa.

— Quins són els preus més barats a Santa Catalina?

— Els més econòmics són de pisos que tenen quinze anys o més i valen uns set milions de pessetes. També hi ha xalets adossats a 40 milions de pessetes.

— Quins problemes té el Col·legi d'Agents?

— L'entusiasme és el major. Hi ha gent que es dedica a comprar i vendre habitatges sense tenir cap titulació i no poden donar cap garantia que la propietat sigui com pertoca, que no tenguin hipoteques o altres càrregues.

Vuit hotels de Mallorca i Eivissa han estat multats per la conselleria de Turisme per haver infringit la normativa contra incendis establerta pel Govern balear. El total de les multes marcades puja als 70 milions de pessetes, i la mitjana de les multes és entre els sis i els onze milions per hotel.

La totalitat d'aquests establiments hotelers restaran amb les seves activitats aturades mentre no s'acrediti el compliment de la normativa establerta pel Govern.

Els hotels sancionats són el Rosamar, de Palma, sancionat amb sis milions de pessetes; l'Hotel Tobago, de Palma Nova, amb onze milions; l'Hotel Belsana, de Portocolom, amb sis milions; l'Hotel Reina Isabel, de S'Arenal, amb onze milions; l'Hotel Residencia Illetes, d'Illetes, amb sis milions; i l'Hotel Europa, de S'Arenal, amb nou mil-

Vuit hotels de les Balears han rebut multes per valor de 70 milions

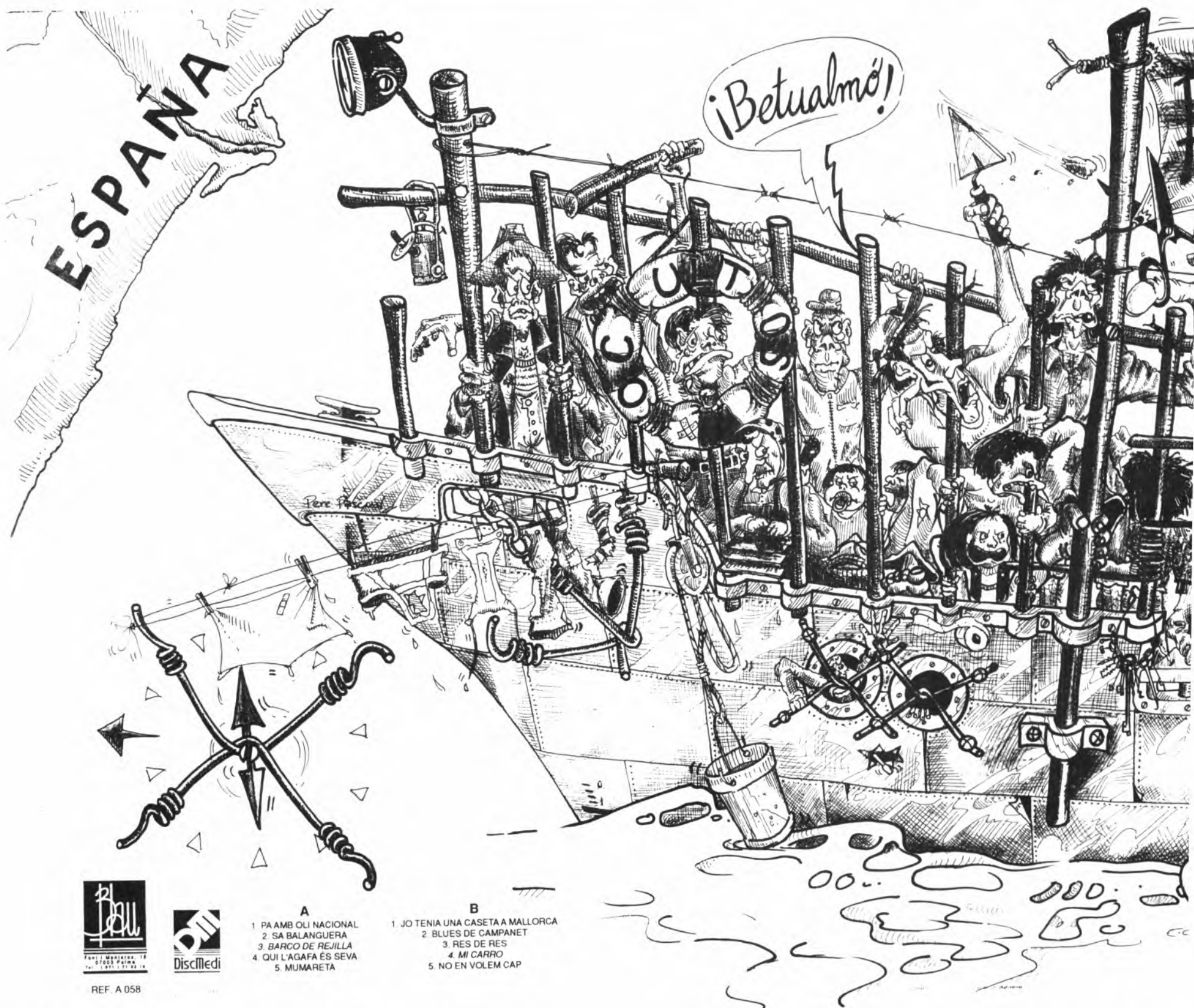
ions. Això pel que fa a Mallorca, pel que respecta a Eivissa, l'Hotel Atlàntic, de Santa Eulàlia del Riu va ser sancionat en un principi amb onze mi-

lions, però després l'empresa presentà el corresponent certificat de rectificació de les deficiències i el Govern procedí a retirar la multa.

Dia 18 de maig va morir Joan Cerdà

Dia 18 de maig morí Joan Cerdà Sastre a l'edat de 55 anys. El seu pare, Antoni, les seves germanes Magadela i Catalina (Restaurante Jamaica), germans polítics Joan Tomàs i Antoni Mari (pt. de l'AAVV S'Arenal-Son Sunyer), nebots i altres familiars us fan participar de tan sensible pèrdua i us preguen que el tinguieu present a les vostres oracions.

REF. A 058

A

1. PA AMB OLI NACIONAL
2. SA BALANGUERA
3. BARCO DE REJILLA
4. QUI L'AGAFA ES SEVA
5. MUMARETA

B

1. JO TENIA UNA CASETA A MALLORCA
2. BLUES DE CAMPANET
3. RES DE RES
4. MI CARRO
5. NO EN VOLEM CAP

PA AMB OLI NACIONAL: Ja estic fart de xirringuito només te donen hamburgueses i perritos només te donen papes i pinxits quasi quasi te fan oblidar que tu el que vols és un pa amb oli un pa amb oli amb olives de Sóller que tu el que vols és un pa amb oli un pa amb oli amb formatge Maonès un pa amb oli nacional aquí tothom se monta el seu xirringuito si Mallorca torna lletja t'importa un pito si Mallorca està malalta t'importa un rave guanyar duros bravejar això és el que hi ha i tu el que vols és un pa amb oli un pa amb oli amb olives de Sóller i tu el que vols és un pa amb oli amb formatge Maonès un pa amb oli nacional aquí tothom se monta el seu xirringuito hello how are you? togueder forever wechancha foki foki xirringuito quasi quasi quasi te fan oblidar que tu el que vol és un pa amb oli un pa amb oli amb olives de Sóller que tu el que vols és un pa amb oli un pa amb oli amb formatge Maonès un pa amb oli nacional. (A. Nicolau).

BARCO DE REJILLA:

B de barco
A de au au
R de rejilla
C de copa-li oooooooooo Barco de rejilla
B de basta

A de ala venga

R de ràpid

c de canguendies oooooooooo Barco de rejilla!

Música (A. Nicolau) lletra (A. Nicolau - J. Nicolau).

QUI L'AGAFA ES SEVA: Qui l'agafa és seva qui l'agafa és seva si no tens femella agafa sa botella qui l'agafa és seva qui l'agafa és seva prova amb so pardal i sinó da-li barral a la fi ha arribat es divendres pareixia que no havia d'arribar mai a la fi ha arribat s'hora des cobrar pareixia que no havia d'arribar mai titutitutiti tira milles i titutitutiti ara bona afeitadeta i titutitutiti tira milles i titutitutiti anem a fer una volleta i titutitutiti mil drets a sa butxaqueta i titutitutiti tira milles i titutitutiti posa'm una cereseta i titutitutiti si pot esser una estrelleta i titutitutiti tira milles. (A. Nicolau).

JO TENIA UNA CASETA A MALLORCA: Jo tenia una caseta a Mallorca al peu de sa platja més guapa jo tenia una caseta a Mallorca als matins me cantaven ses gavines un dia comparegué una pala ses savines i pins començaren a caure camionada va camionada ve als matins me cantava un compressor ja està bé ja està bé ja està bé ja basta jo tenia caseta a

Mallorca obria sa porta el sol i el cel me saludaven tenia una caseta a Mallorca que era amiga dels pins i ses roques un dia vengueren mil forasters començaren a construir mil hotels i venga caixons quadrats de cap cel i venga tuberries de merda cap a la mar ja està bé està bé ja està bé ja basta jo tencs una caseta a Mallorca obro sa porta una muntanya de basura me saluda tenc un puta hotel lleig davant ses meves portes que és amic dels pins ni de ses roques jo tenia una caseta Mallorca al peu de sa platja més guapa jo tenia una caseta a Mallorca que era amiga dels pins i de ses roques ja està bé ja està bé ja està bé ja basta aturau a construir.

Música (A. Nicolau) lletra (A. Nicolau - J. Nicolau).

ES BLUES DE CAMPANET: Les set del matí Campanet les set del matí a Campanet i sa brigada q ja fa net els campaneters estan tots aquí els campaneters no mos deixen fugir i noltros aquí que no lam ni un mi cantant els blues de Campanet cantant blues de Campanet a les set del matí l'amo d'es soni que mos atura es paratos l'amo d'es sonido que n desenxufa i els campaneters aquí fent sa baldufa ses bergínies mos esperen an es cafè ses albergínies n esperen an es cafè i quina putada que pimer hem

Mallorca, me fas pena

Quan record, meva Mallorca,
que n'eres tota un jardí:
t'adorna mata i pi
i l'ullastre, llenya forta,
la muntanya i la costa
amb la seva gran verdor
i el curiós conrador
sembrava la terra bona.

A dins el gran sementer,
que tot s'aprofitava,
porc i xot hi pasturava
i sa truja amb el porcell
sa rel des collissers
debaix sa terra 'plegaven:
eren els seus aliments.

Se dugué pretensió
de sembrar molts d'ametlers,
figueres i garrovers
i vinya pel beguedor;
resolta sa solució
per no haver de patir;
aquest va esser el camí
d'aquell digne poblador.

El qui era caçador
partia a sa garriga
permís tothom el tenia,
a l'amo feien favor.
Es conill és un factor
que molt perjudici dava
perquè tot lo arrassava:
blat, civada i favó.

També podies matar
els tords i els estornells
perquè solen venir ells
aquí a llentiscle menjar;
a s'olivó pegarà
que, de fet, no deixa res.
Es perjudici aqueix
miraven de subsanar.

I el qui era pescador
amb sa canya i es potet
partia ell de trotet
amb tota sa il·lusió;
tenia sa intenció
de fer molt bona pescada;
ne menjava sa setmana
de frit i amb vinagró.

A dins Mallorca hi havia,
a sa illa prodigiosa,
sa llengua seva amorosa
per tot arreu se sentia;
sa festa l'adornaria,
glosat i ball viu d'aquí,
lo cantava es fadri
amb tota sa galania.

Però nos va canviar
per mor des clima que té.
Ho va sebre s'estranger
i es sol lo encarinà.
Hi vengué a pernoctar:
això és el cel en vida,
aquest aire que es respira
p'enlloc el podré trobar.

Se desencadenà s'alarma
i s'espargí el gran crit,
de dia, també de nit,
sa gent s'hi interessava.
Ben prest hotels s'hi muntava
per ells acomodar-s'hi.
I ha estat de bon de ver,
des modo que canviava.

Degut a s'evolució
vengueren molts forasters;
i ha estat tan gros es procés
que ningú va creure-ho.
Ara, dins sa població,
només parla castellà,
es nostro idioma allunyà,
se'l cerca oblidar-ho.

I ara per més afegir
una orde s'ha dictada:
que sa terra que es sembrava
garriga ha de tornar.
Abundará es conill,
sa llebre i salvatgina.
Aquest ambient se respira,
es mando ho vol així.

No serà molt oportú
canviar-ne s'estructura,
es pa, vi i sa verdura
vendrà des mercat comú.
Lo tendràs que pagar tu
an es preus que ells voldran.
De fet, te controlaran:
d'això pots estar segur.

Clement Garau
17-2-1990

Llucmajor

Seu de la Copa del Rei de colombofília

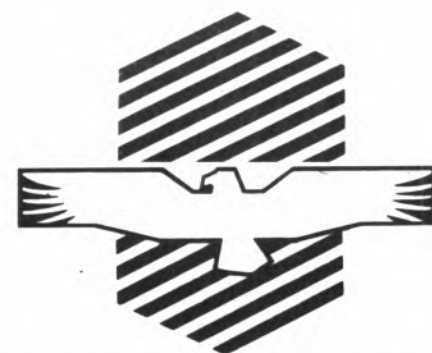
Joan Quintana

Llucmajor i, en
concret, s'Estanyol, seran
durant el mes de juny,
l'escenari de la Copa del
Rei dels aficionats a la
colombicultura de tot
l'estat. Hi participaran
setanta-un coloms dels
millors de l'estat.

L'organització del
campionat és càrrec de
la Federació Balear de
Colombofília, amb
l'assessorament de la
Federació Espanyola. El
primer premi està dotat
amb mig milió de pessetes
i un trofeu donat pel
Consell Superior
d'Esports. El campionat
es divideix en set proves,
que hauran tengué lloc els
dies 22, 26 i 29 de maig, i
que acabaran el dies 2, 5,
9 i 12 de juny. El colom
que acumuli major
nombre de punts serà
declarat guanyador del
Campionat d'Espanya
1990.

Dia 16 de juny, com a
final de l'esdeveniment,
es farà una prova
d'exhibició i espectacle,
dotada amb cent mil
pessetes i un trofeu donat
per la Federació
Espanyola de
Colombofília.

Nicolau Febrer,
president de la Federació
Balear, assenyala les
especials característiques
de s'Estanyol, on tendran
lloc les proves, per a la
pràctica de la
colombocultura.

ASCENSORES ASPE S.A.

C/. MARINETA, 7.
TELS. 26 62 32 - 26 62 54 - FAX - 490763
07600 EL ARENAL (MALLORCA).

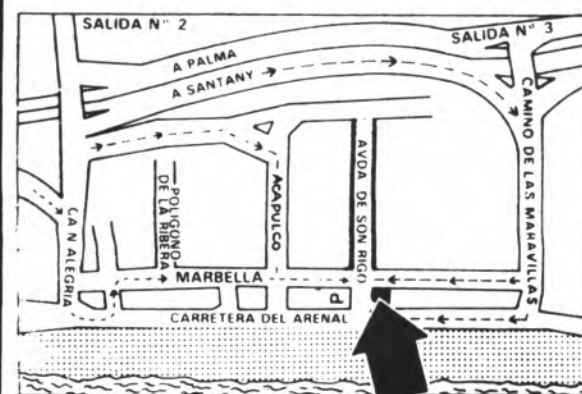
SI VENIU A L'ARCADA

PER L'AUTOPISTA HI HA
4 O 5 CAMINS

CARRETERA DE S'ARENAL (CANTONADA
AVINGUDA DE SON RIGO)
TELÈFON: 261450/54
S'ARENAL DE MALLORCA

LA CARTA ESTÀ EN CATALÀ
OBERT TOT L'ANY

ELECTRONICA

SERVEI TÈCNIC

- * Televisió
- * Vídeo
- * Ràdio Cassettes
- * So
- * Instal·lacions Antenes
- Col·lectives, individuals
- i Parabòliques

DISSENY I

- ASSESSORAMENT
- * Electrònica Industrial
- * Telecomunicacions
- * Alta Fidelitat
- * Registradores
- Electròniques

Carrer Mallorca, 2 07600 S'ARENAL DE MALLORCA
Carrer Sant Cristòfol, 82 Tel. 26 34 23 Fax 26 61 19

FUSTERIA I EBANISTERIA DECORACIÓ I RESTAURACIÓ MOBLES DE CUINA

RUIZ-SANTIAGO

Camí de Son Fangos, 24
Tlf.: 269870 - ES PIL·LARI

La culpa de Lituània?

És molt simplista dir que la culpa de la possible desestabilització de la Unió Soviètica (URSS) la tenen els nacionalismes. S'afirma això amb una doble intencionalitat, amb un doble missatge: desqualificar els moviments nacionalistes soviètics i desqualificar tots els moviments nacionalistes en general, acusant-los de desestabilitzadors, però sols en el cas que no representen cap estat, clar.

Lituània, llepada per les aigües de la mar Bàltica, ha estat fins fa poc una fidel i apacible república soviètica, sotmesa a les ordres de Moscou d'ençà que el pacte Molotov-Von Ribbentrop (1939) li va fer perdre la independència —juntament amb les seves veïnes Estònia i Letònia— que fins aquell moment havia gaudit. És la república bàltica més poblada i la que té una personalitat més diferenciada. Els, fins ara, sotmesos lituans, han plantat cara als

seus opressors polítics, econòmics, socials i culturals, i han decidit que ja n'hi havia prou de fer-li el joc a la *mare pàtria soviètica*, vestida de *perestroika* o del que sigui.

Lituània no tindrà cap culpa del que passi o pugui passar a la URSS en un futur més o menys proper, si les forces més reaccionàries fan marxa enrera en les reformes posades en pràctica per Gorbatxev. De fet, el seu independentisme és pacífic i, de moment, l'únic que ha fet demostracions de força ha estat, precisament, el govern soviètic. Els lituans volen tallar els lligams amb la URSS i ho fan amb passes decidides i fermes, sense complexes i sense concessions, i probablement això és el que més irrita i preocupa els actuals dirigents polítics soviètics.

Són valents aquests lituans. S'han atrevit a plantar cara a un dels dos països més poderosos del món, declarant-se independents malgrats les

amenaces. Fer el que han fet els lituans a qualsevol dels països de l'oest d'Europa, no tendria els mateixos mèrits, si tenim present que a la URSS no es respecten encara els més elementals drets cívics i polítics, tot i *perestroikes* reformistes. No s'han fet por tampoc de les demostracions de força realitzades per l'exèrcit soviètic, ni de les amenaces econòmiques proclamades per Moscou, incloent-hi algunes de tan pintoresques com aquella que deia que Lituània no podria assolir la independència fins que no pagàs les inversions en infraestructures i equipaments fets per l'Estat al seu territori.

La possible inestabilitat a la URSS vendrà determinada per la mateixa filosofia que ha marcat l'existència de l'Estat soviètic, sobretot d'ençà que passà per les mans de Stalin, el qual ha oprimint les nacions que per força el formaven, sota l'excusa d'un internacionalisme proletari que en

realitat amagava una dura russificació.

És més que probable que a la URSS hi hagi alguna reacció de força contra els moviments nacionalistes pels esdeveniments a Lituània (i a Estònia, i a Letònia, i a Moldàvia, i a Armènia, i ...), però ningú no pot deixar de reconèixer que els lituans són perfectament lliures de sotir se'n de la URSS quan vulguin, d'acord amb el que diu l'article 17 de la constitució soviètica. Tant se val, però, el que digui la constitució soviètica; si el poble lituà vol la independència, no hi ha cap força, ni legal ni ètica, que pugui oposar-se-li. I si per fer por, la URSS usa els helicòpters i els tancs, les amenaces i les coaccions, tot això, més prest o més tard es tornarà en contra seva i sols servirà per ajornar un fet més que evident: la declaració legal que els lituans ja no es senten soviètics de passaport, ni russos de cultura.

Antoni Roca - Ramon Turmeda

Gaèlic

JOSEP M. ESPINÀS

A Irlanda es parla el gaèlic. Possiblement la gent que el parla no arriba a un terç de la població, perquè en èpoques precedents l'anglès s'ha imposat amb tota la seva força. Però no tinc la pretensió, aquí i ara, d'examinar amb detall la situació de la llengua gaèlica o irlandesa, encara que sembla que hi ha una certa recuperació a partir que ha estat reconeguda com a llengua nacional i el seu ensenyament és obligatori a les escoles.

Voldria simplement donar notícia d'un plet i de la seva solució.

Consideració prèvia, que als catalans ens interessa especialment: la República d'Irlanda exigeix als mestres que sàpiquen irlandès. A tots els mestres. És una condició per a exercir de mestre que no ha estat discutida. El coneixement d'un idioma tan universal —i oficial a Irlanda— com l'anglès no és suficient. Els mestres han de saber, també, gaèlic.

El plet va néixer fa pocs anys, quan el govern irlandès va aplicar l'obligatorietat de saber irlandès, també, als mestres que arribaven a Irlanda procedents d'al-

tres països. (A Irlanda l'ensenyament no està reservat a ciutadans irlandesos). Una professora holandesa a la qual s'havia negat el títol per a ensenyar perquè ignorava el gaèlic va presentar una reclamació al Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees. Demanava que el govern irlandès no imposés el coneixement del gaèlic com a condició de treball, perquè això impedia que hi accedissin ciutadans d'altres Estats membres de la Comunitat, i s'argumentava que l'anglès era una llengua parlada per tots els irlandesos.

Els juristes irlandesos han convençut la Comissió Europea, primer, i després el Tribunal, que la política lingüística d'Irlanda era correcta. Marco Darnon, l'advocat general encarregat de presentar el punt de vista jurídic, ha volgut subratllar la importància del cas i de la resolució. "És essencial salvar la riquesa cultural d'Europa i garantir la diversitat del seu patrimoni lingüístic". I ha formulat dues preguntes: "Correspon a la Comunitat de decidir que aquesta llengua o aquella tenen dret o no tenen dret a sobreviure? Es pot acceptar que li correspongui im-

mobilitzar el patrimoni lingüístic d'Europa en el seu estat actual, és a dir, fossilitzar-lo?"

El Tribunal ha contestat que no. "Les disposicions del tractat de la CEE no poden oposar-se a l'adopció d'una política que es proposi la defensa i la promoció de la llengua nacional". La llibertat de circulació dels ciutadans europeus és reconeguda, però el Tribunal adverteix que hi ha unes mesures proteccionistes que són lícites i que en cada cas s'han de valorar. Un metge o un advocat estrangers podran exercir a Irlanda sense que els sigui obligatori saber irlandès. Però un mestre que vulgui fer de mestre a Irlanda —vingui d'on vingui— haurà de conèixer la llengua irlandesa, "perquè un mestre és un transmissor de saber".

FONTANERIA, CALEFACCION,
DESCALCIFICACION DE TUBERIAS
Y GAS

PACO

C/. M.ª Antonia Salvà, 33
Tel. 26 67 75 EL ARENAL - Mallorca

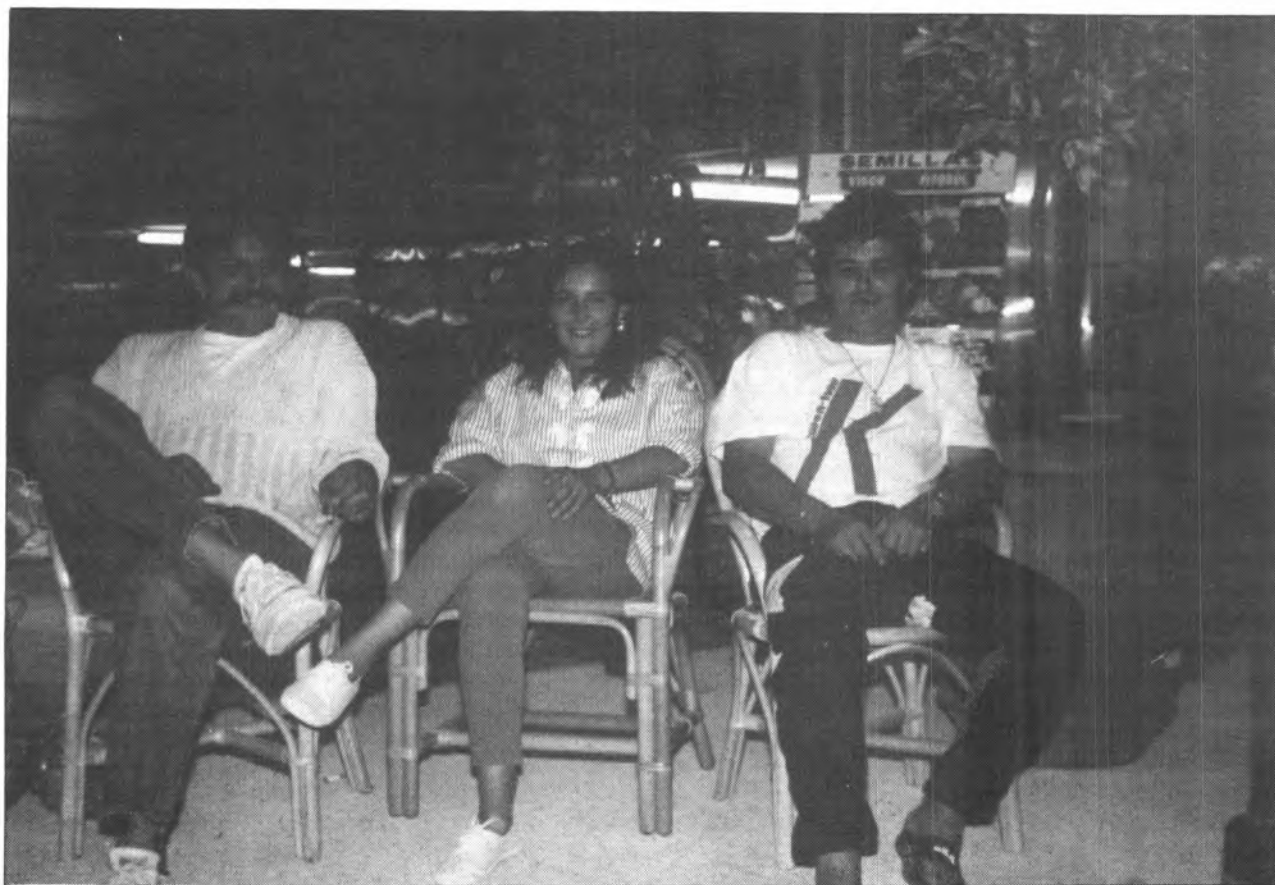
NO VOLEM SER FORASTERS DINS CA NOSTRA
Ofereixi-nos el servei en la nostra llengua.
No ens obligueu a no tornar.

Assessorament lingüístic gratuït
Cordialment,
APLEC. Apt. Correus 1351 PALMA

COMERCIAL ARENALERA

Ells són Joan de Can Torrat, Miquel de Bravo i la simpàtica Isabel Gorri, una alemano-mallorquina: la més bonica del jardí i la més guapa dels tres.

S'ha obert un Centre de Jardineria a ses Meravelles

Pujant pel camí de les Meravelles, devora Can Torrat, s'ha obert al públic el Garden Center Maravillas. Uns moderns viviers d'ampli espai (6.000 metres quadrats) únics en la seva categoria, de fàcil despla-

çament, molt prop de vostè i sense problemes per aparcar. Feia falta a la Platja de Palma uns locals que reunissin les característiques del Garden Center Maravillas. Una empresa amb dedicació absoluta a la

jardineria i els seus complements.

Hi podran trobar des de l'alegre gerani a la més exòtica i exquisida de les flors, els delicats i mimosos bonsais, plantes d'interior i d'exterior, arbusts, coníferes, palmeres, arbres fruiters i ornamentals, flors assecades i tallades, articles de vimet, elements de jardí, xiprells i canyís, llenya, adobs, terra preparada, turba, ceràmica i terrisseria, gerres, cossiols nacionals i d'importació, tots els accessoris i detalls per embellir ca seva i el seu jardí. Una explosió de colors al servei tant de la mestressa de casa com de tot bon professional de la construcció, indústria, comerç i floristeria que es distingeix pel seu amor i respecte a la Naturalesa. Un gran centre per a totes aquelles persones que volen fer del seu entorn un hàbitat molt més acollidor i agradable.

Així mateix, el Garden Center Maravillas compta amb la col·laboració d'excel·lents professionals de la Botànica i de la Jardineria, els quals el podran assessorar en qualsevol moment sobre la forma més idònia per tenir cura de les plantes i indicar-li quines són les més adequades per a les característiques de la seva terra.

Al davant d'aquest magnífic local, hi ha Joan de Can Torrat, Miquel de Bravo i la simpàtica Isabel, amb un domini perfecte de diversos idiomes.

També vàrem estar conversant amb Roberto, un amic de la casa i conegut artista de S'Arenal, a qui se li ha confiat la publicitat comercial, el dibuix, pintura, aerografia, així com els esbossos d'impremta. Un bon professional que ha realitzat importants projectes per a les més destacades empreses.

Amb una paraula, Garden Centre Maravillas és un oasi dins d'un paisatge meravellós.

Des d'aquí felicitem i desitjam sort a aquest gran equip perquè continuïn amb èxit i encert aquesta empresa nova i diferent.

VIVERS I PLANTES ORNAMENTALS -
ARBUSTS - CONÍFERES - PALMERES -
ARBRES FRUITERS - ARBRES DE
JARDÍ - FLOR SEQUES - FLORS TA-
LLADES - ARTICLES DE VIMET - OR-
MEJOS I ARTICLES DE JARDINERIA
- CIPRELL I CANYISSADES - LLENYA
- ADOBS - TERRA - TURBES -
CERÀMIQUES - ALFABIES - PEDRES
DE DECORACIÓ, ETC. ETC.

GARDEN
CENTER

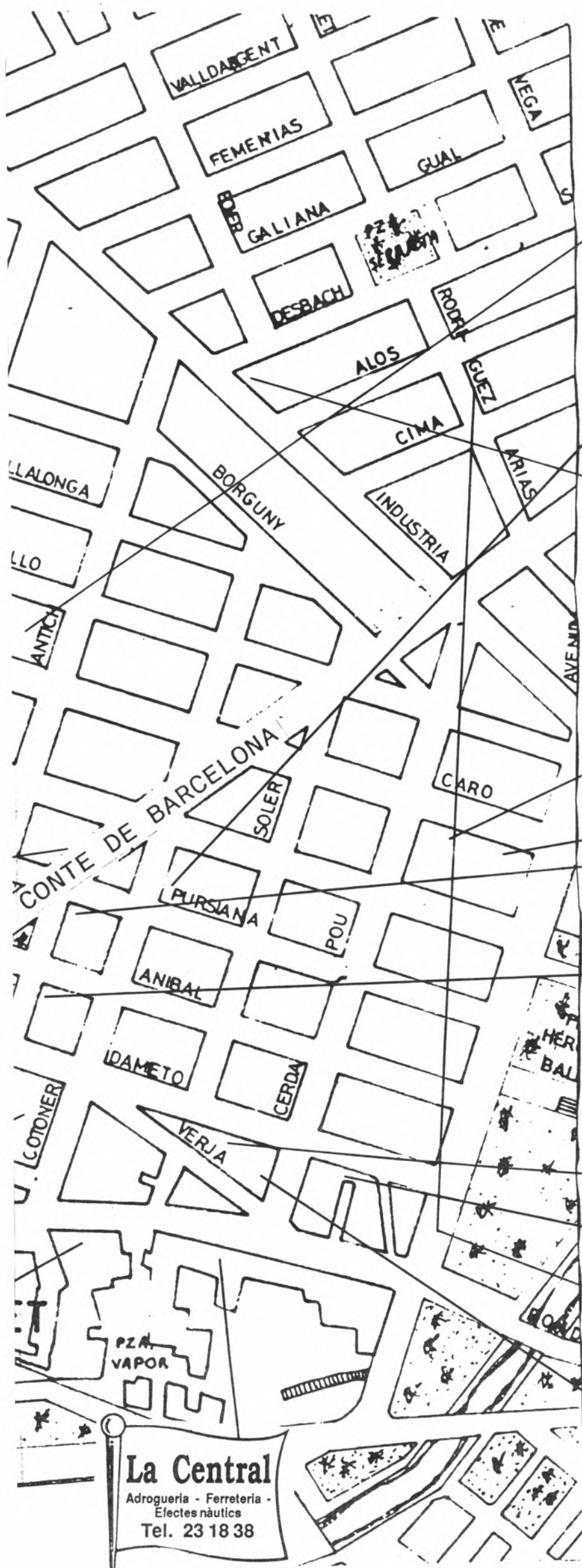
Maravillas

PLAYA DE PALMA

Camí de les Meravelles (devora Ca'n Torrat)

Sortida Autopista n. 3 - Tel. 26 20 55 - S'ARENAL DE MALLORCA

Peñacorada

Pablo Díaz Sánchez
Articles de regal - Llista de
noces - comunions - bijuteria
Tel. 45 09 44

Viatges Barceló
Tel. 28 84 00

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

TOT CUINA

MOBLES DE CUINA
ECONÒMICS
TEL. 28 95 84

Tecnologia en portes
de P.V.C. i alumini
Tel. 45 83 65

**OPTICA
SBERT**

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

BANCA MARCH

T'AMB

Selecció de música anys 60, 70, 80.
Pub

**MALLORCA
TOURIST INFO**

Tel. 45 67 03

**FREE
GRATIS**

La Central

Adrogueria - Ferreria -
Efectes náutics
Tel. 23 18 38

merceria

TEL. 232127 - PALMA DE MALL

NADAL

Tecno-Aquarium

Peixos i rèptils
Tel. 45 61 75

Petits anuncis

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat. Cada paraula, 10 pessetes.

BORSA IMMOBILIÀRIA

VENC estudi a s'Arenal, amoblat, terrassa amb vistes al mar, 3.200.000. Mir Amengual 26 92 50

VENC pis 110 m2, balneari 8, a 300 m. de la platja, 3 dormitoris, telèfon, plaça de garatge, vistes al mar, 8.500.000. Mir Amengual 26 92 50

PISOS I XALETs
per llogar a la comarca de s'Arenal.
FIQUES SASTRE BARCELO
Carrer Milà, 15.
Tel. 260649.
S'Arenal de Mallorca

Necessit solar d'un miler de metres quadrats a s'Arenal. Tel.: 265590.

LLOC ESTUDI per hores. Màxima discreció i serietat. Tel. 404218.

PIS al Molinar, 124 metres quadrats, 50 m de platja, 3 dormitoris, 2 banys, sala menjador, cuina, rentadora, tele, video. 11.500.000 ptes. Mir Amengual 26 92 50.

PIS a Sant Jordi, 110 metres quadrats, 3 dormitoris, armari embotrats, 2 banys, sala menjador, cuina, fusta de nord, parets aïllants. 8.000.000 ptes. Mir Amengual 26 92 50.

RÚSTICA a Llucmajor, 2.000 metres quadrats, casa de 72 m2, 3 dormitoris, bany, amoblat. Mir Amengual 26 92 50.

IMMOBILIÀRIA
MIR-AMENGUAL
COMPRA-VENDA
LLOGUER DE TOTA
CLASSE DE BENS
IMMOBILIÀRIS

Carrer de Sant
Cristòfol, 16
Tel: 26 92 50
S'ARENAL

VENDA solar a la Ràpita, 602 m2, 8.000.000. Mir Amengual 26 92 50

CERC solar, mínim 200 metres quadrats, a dins s'Arenal. Tel. 26 14 26 i 74 01 72.

CONTESTADORS AUTOMÀTICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

OCASIÓ, Badia Blava, Solar amb vistes al mar, 860 m2 amb plànols aprovats. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, planta baixa no sòtil lliure, 100 m2 i terrassa, 8.400.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, àtic 3 dormitoris, amoblat, terrassa, vistes al mar, plaça de garatge opcional, 7.850.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ESTANYOL, solar cèntric, edificable, 275 m2, tancat, 5.250.000. Mir Amengual 26 92 50

TRASPAS discoteca en funcionament, amb molt de renom, a s'Arenal. Informes al telèfon 26 34 40.

ES TRASPASSA local a primera línia de s'Arenal. Lloguer de 25.000 ptes. Tel. 26 48 81.

S'ARENAL, llogam local per cotxeria o magatzem, situat darrera la sala de festes Bavaria, prop del balneari 8. Tel. 66 02 53 i 66 05 52. Llucmajor.

PARTICULAR, venc 4rt pis a urban. La Gruta (el Molinar), cuina i banys totalment amoblats. Traster, 4 dormitoris, sala menjador, 26 m2, vistes al mar i muntanya, terrassa. Garatge opcional. Tel. 41 61 43

PARTICULAR, venc a urban. La Gruta (el Molinar) un aparcament (cotxeria de quatre propietaris). Tel. 41 61 43

LLUCMAJOR, casa zona rústica, a 1 km. del poble, tot amoblat. Mir Amengual 26 92 50

APARTAMENTS a Badia Blava, zona esportiva, de 1 i 2 habitacions, cuina, bany, jardí, vistes clares, des de 4.250.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, per no poder atendre, venc local completament muntat a la primera línia de s'Arenal. 8.000.000 ptes. Tel. 20 13 17 i 49 05 64.

S'ARENAL, venc local a primera línia. Tel. 26 48 77.

COLL D'EN RABASSA, local de 80 m2, 55 m2 de pati i 24 m2 de terrassa. Venc. Tel. 26 69 89.

S'ARENAL, a primera línia, local comercial. Traspàs. Tel. 20 17 80 i 26 85 55.

S'ARENAL, petit supermercat amb terrassa, totalment equipat, bona situació. Traspàs per 1.200.000 ptes. Lloguer. Tel. 26 90 44.

CAN PASTILLA, local de 60 m2 a 100 metres de Cala Estància, amb telèfon, aigua i electricitat, qualsevol negoci. Traspàs per 500.000 ptes. Lloguer 30.000 ptes. Tel. 65 56 78 i 46 31 97.

CALA PI, solar de 1.250 m2, venc per 4.000.000 ptes, facilitats en tres anys. Tel 54 02 63.

CALA PI, inversionistes, 5 solars de 1.200 m2 cadascun, vistes al mar, directe del propietari. Venc. Tel. 54 02 63.

COLL D'EN RABASSA, pis a estrenar, 2n pis amb ascensor, finca de tres altures, sala menjador, cuina, 3 habitacions, 2 armaris embotrats, bugaderia, 2 banys, terrassa. tot exterior. Venc per 8.400.000 ptes. Garatge opcional, 1.100.000 ptes. amb traster. Tel. 26 21 84. A partir de les 17 hores.

S'ARENAL, primera línia, per no poder atendre. Traspàs souvenir amb molt de gènere, amb begudes i gelats a la terrassa. Tel. 24 15 21 i 26 33 07.

S'ARENAL, balneari 3 i 4, primera línia. Traspàs tenda amb o sense gènere a preu interessant. Tel. 26 00 14.

SON FERRIOL NOU, xalet adossat de primera qualitat, amb 4 dormitoris i 2 banys. Venc per 18.500.000 ptes. Tel. 75 25 10.

BADIA GRAN, xalet a una cantonada, 2 habitacions, cuina, bany, sala amb ximenea, 300 m2 de jardí, possibilitat d'ampliació. Venc per 12.500.000 ptes. A partir de les 15 h al tel. 74 12 15.

BADIA BLAVA, solar de 840 m2 a segona línia, vistes. Venc per 6.000.000 ptes. Tel 45 33 53.

VENC planta baixa, només 3 anys, entre Can Pastilla i Cala Estància, 3 dormitoris amb armari embotrats, cuina totalment equipada, bugaderia, terrassa, jardí, 2 banys complets (1 a la suite), sala menjador, gran garatge individual (cabuda de 2 cotxes), Mir-Amengual 26 92 50.

LLOGARIA pis a s'Arenal, amoblat, 2 dormitoris, 1 bany, sala menjador, cuina equipada, encaientidor, gas butà, rentadora, ascensor. Mir-Amengual 26 92 50.

LLOGUER de casa de camp amb 2 dormitoris, 1 bany, llum a 220. Tot l'any: 40.000 ptes; mig any: 45.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA SOLAR a Cala Estància, 1.200 m2, quasi a primera línia. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA PIS, primeríssima línia a Can Pastilla, amoblat, 398 m2, 4 dormitoris dobles, 3 banys, sala menjador, sala d'estar, cuina, terrassa, telèfon, bugaderia, porteria, ascensor, sòls de marbre. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA PIS primera línia a Can Pastilla, 2 dormitoris, preu d'ocasió: 7.250.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENC XALET a badia Gran, excel·lent estat, 6 anys, exquisadament decorat, molt lluminós, 4 dormitoris dobles, armari embotrats, 2 banys complets, sala menjador amb ximenea, cuina equipada, calefacció, parets aïllades, telèfon, garatge, tot en fusta de nord. 23.000.000 ptes, facilitats. Mir-Amengual 26 92 50.

TRASPAS negoci zona Club Nàutic, cafeteria totalment equipada, 100 m2, extractor de fums, congelador, microones, billar propi, equip de música, tv, llums d'emergència... i casa a la part del darrera. Traspàs contracte indefinit: 9.500.000 ptes. Lloguer: 45.000 ptes. Tots els permisos en regla. Mir-Amengual 26 92 50.

VENC XALET a Badia Blava, pròxima construcció, tipus dúplex i solàrium, 3 dormitoris dobles (2 amb terrassa), 2 banys complets, cuina no equipada, porxo, garatge i jardí. A un preu excepcional: 13.700.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENC PIS i baixos a Badia Gran, 9 ants, bona conservació, 76 m2, 3 dormitoris, armari, sala menjador amb ximenea, cuina amb rebost, jardí comunitari. 6.850.000 ptes i 6.300.000 ptes respectivament. Es ven per separat. Mir-Amengual 26 92 50.

ATENCIÓ INVERSIONISTES! Casa mallorquina zona Cales de Mallorca, 100 anys, reformada, 20.000 m2 de terres, piscina, pista de tennis, a 1.500 metres de la platja, possibilitat de comprar terres i negoci. Mir-Amengual 26 92 50.

TRASPAS colmado a Sometimes. Enrevoltat d'hotels. Facilitats. Lloguer, només 20.000 ptes al mes. Tel. 26 28 03

ANIMALS DE COMPANYIA

CONSULTORI VETERINARI. Carrer Exèrcit Espanyol, 23 - baixos. Tels: 491736 - De dilluns a divendres, de 17 a 20 hores.

CLINCA VETERINARIA S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdager, 17. Dematins de 10 a 13'30. Horabaixes de 16'30 a 20. Tel. Clínica: 490153. Tel. urgències: 207919.

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:	D.N.I.
Cognom:	TELE:
ATENCIÓ	
—Escriuiu un sol anunci per cupó. —Usau lletres majúscules. —Escriuiu dins el requadre el text.	
Ompliu aquest cupó i enviau-lo a: S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 — SES CADENES DE S'ARENAL	

Llucmajor

Apoteosi nacionalista

El vespre del passat 18 de maig, els 90 varen començar al camp municipal de Llucmajor en una nit de rock català amb els grups Sopa de Cabra, Els Pets, Ocultos i La Fosca. Senyeres estelades, crits d'independència i coros de "Barco, Barco, Barco" que varen durar des de les nou i mitja del vespre fins passades les quatre de la matinada.

Pocs incidents, com el d'un jove que va torejar el jeep de la Guardia Civil amb una senyera estelada, la parella ho va prendre com una provocació i va demanar el carnet al jove, que no en duia, l'emmanillaren i el retingueren deu minuts. Un altre jovenet un poc begut provocava la policia local i un dels celadors li envergà una porrada, el policia Quintana amb la seva diplomàcia ho ha solucionat i tot va acabar bé.

Els Ocultos aixecaren molta d'expectació, amb les cançons del seu darrer larga durada "Pa amb Oli Nacional" i especialment la cançó "Barco de Rejilla" que va ser cantada a cor per tota l'audiència.

Mentre cantaven, Els Pets poguérem entrevistar els Ocultos, un grup manacorí format per Jaume i Toni Nicolau, Biel Ferrer i Angels Casas, la saxofonista del grup.

- Que no s'enfadaran els forasters si els cantau "Barco de Rejilla"?

- Nosaltres ens imaginam els qui estan dins el barco no com a forasters, sinó els especuladors que vénen i destrossen Mallorca, els xoriços que empenyen la bona gent, els traficants de droga, la gent que no estima Mallorca...

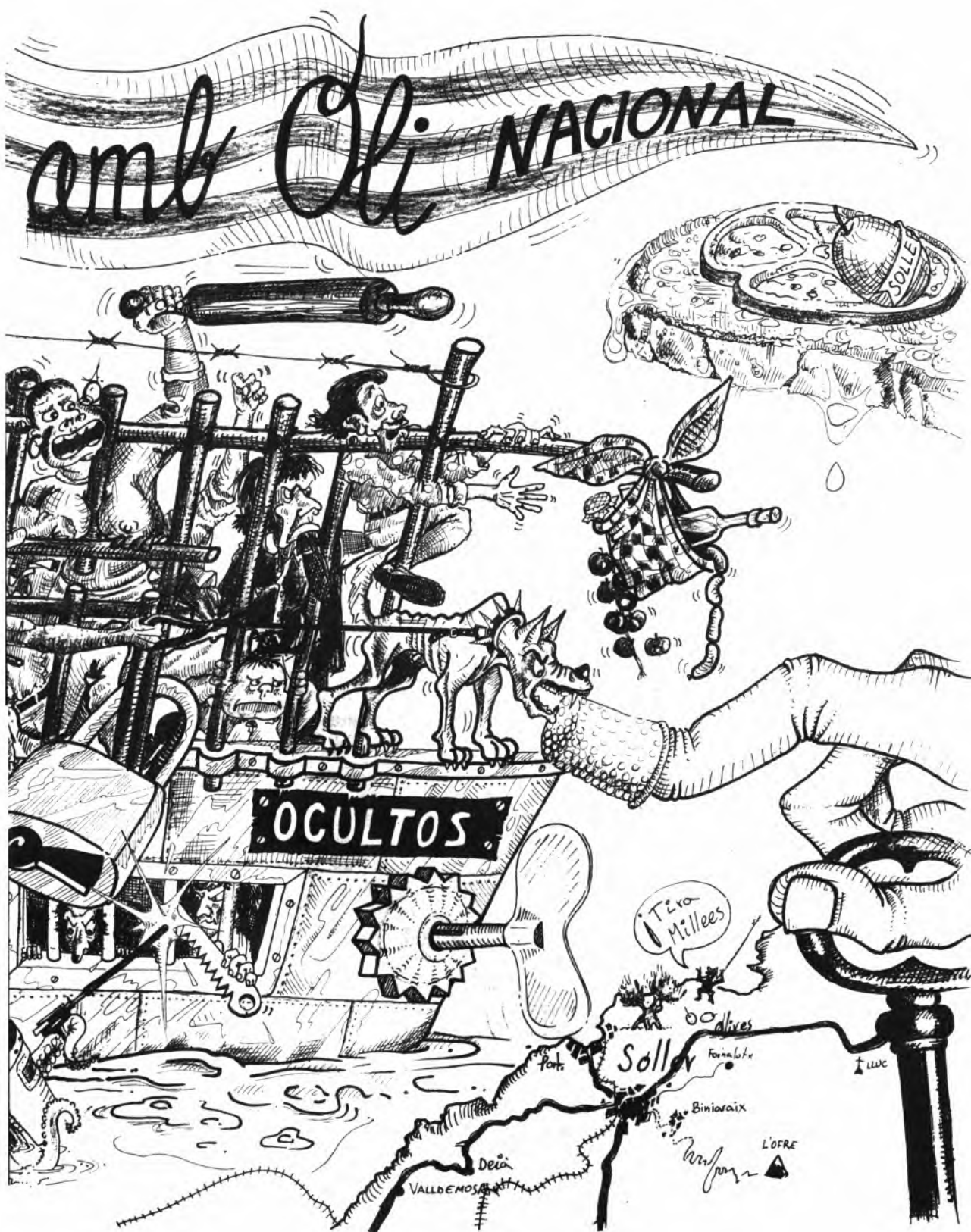
- Amb aquest disc, us fareu famosos?

- Segur que serem famosos, el que dubtam és que facem doblers. Ens agradaria poder viure de la música, però Mallorca és un mercat molt petit i de moment cada membre del grup té la seva professió per tirar endavant.

- Havíeu cantat mai amb un públic tan identificat amb les vostres cançons com avui vespre?

- Mai, avui hem estat amb el nostre públic, hem estat amb els mallorquins i hem tengut la sensació que la gent havia vingut per qualche cosa més que per passar-s'ho bé.

Mateu Joan i Florit

ntar cantant el blues de Campanet cantant el de Campanet a les set del matí els campaneters ajuden a plegar els campaneters mos ajuden a i noltros aquí que no ses campaneteres xerren quan arriba l'hora tenen molta son. sica (A. Nicolau) lletra (A. Nicolau - J. Nicolau).

S DE RES: Si no s'aturen els aturarem si no mos en els putejarem ja n'estam farts d'hotels i hotels istim aquesta destrucció i pensa que es govern Canyelles no fa res res de res estic empenyat no veure cap ja me tenen fritt es govern civil qui t'ha allorca i qui te veu ai ai ai qui t'ha vist qui te veu i que es govern electe Canyelles no fa res res de res res. Nicolau)

EN VOLEM CAP: No en volem cap que no 'es nostros no en volem cap que no vagi ben gat volem cap que no sigui d'es nostros no en volem e no vagi ben gat...

Aquests són LOS OCULTOS. Amb un èxit apoteòsic varen aconseguir a Llucmajor, allò que no havien aconseguit mai cantant en foraster. Era de veure la jovenalla mallorquina absolutament enfervorida cridant BARCO!, BARCO!, BARCO!, i sabent-se de memòria algunes cançons com PA AMB OLI NACIONAL. Mai no havien vist una cosa igual: estelades al vent, crits d'independència, mambelletes frenètiques i tothom que passava un guster fora mida. Però res no hi va faltar. Fins i tot un jovenet va ser detingut per torejar el cotxe de la Guardia Civil amb una estelada. Afortunadament la cosa no va anar a més i al cap de poca estona l'amollaren, després d'uns moments de tensió.

Petits anuncis

ENTRE CAN PASTILLA i s'Arenal, cerc nau industrial o solar gran, per construir-hi una. Tel. 261246.

NECESSIT Magatzem, casa vella o solar a Ses Cadenes, Píllari o Meravelles. Ofertes al 261246 - 261052.

Rústica de regadiu devers s'Aranjassa, 10.000 metres quadrats, casa legítimada que necessita reformes al molí, safareig. Possibilitat d'electricitat. 11.000.000 ptes. Facilitats. Tel.: 715131 i 740236.

PERRUQUERIE

PERRUQUERIA de senyors Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Can Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel 262065.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

VIATGES

VIATGES S'ARENAL. Billets d'avió i de vaixell. Vols xàter. Crediviatge. Lloguer de cotxes. Reserves per telèfon i entrega de billets a domicili. Telèfons: 266673-261265. S'Arenal.

VIATGES XALOKI. Billets de vaixell i d'avió. Telèfon: 267450.

VENDES

VENÇ NAU 250 m². a s'Arenal. Tel. 268111. Demanar per Agustí.

VENÇ CASA gran, 1.000 m²., cente Lluçmajor, carrer de Sant Pau. Tel. 260164.

VENÇ BOT de fibra de 10 pams descobert amb motor fora borda de 7'50 CV «Mercury». Tel. 262769. Ref. Miquel.

VOLEM VENDRE 2 rodes de Talbot Horizon, c/ Aragó, 70-1 Palma.

OUS FRESCS de gallina rossa. Servici a restaurants i hotels cada tres dies. Preus interessants. Granja Acosta. Lluçmajor. Tel. 660432.

LLIBRE JA DE VERD EN SLAU. Llibres en català i en castellà. Especialitat en lectures juvenils i infantils. Comandes de llibres en 24 hores. Avinguda del Cid, 56. Tel. 248360 - Son Ferrer.

VENÇ prestatgeries metàl·liques per a comerços. 24 79 12

VENÇ lloüt menorquí de 30 pams, ben equipat, motor Solé de 50 Hp, deix amarrament. Tel. 24 38 07, de 13 a 14 hores.

VENÇ 3 expositors de cinturons, 3 maniquis de mig cos, 1 mostrador, 1 expositor de bosses i barres de confecció. Tel. 28 34 30

PERSONALS

DIVORCIAT de mitjana edat, sense cap problema i amb l'economia resolta; voldria compartir la meua vida amb companya de 25 a 45 anys, que sia bella, simpàtica, formal, comprensiva i intel·ligent, a qui agradi la natura i la pau. La faré feliç. c/ Aragó, 184-A, baixos, Palma. Francesc Xavier.

VIUDA, 60 anys, sincera, visc en un poble; voldria conèixer senyor bo per a amistat sincera. Apt. 10.093 Palma.

SENYOR jubilat, 65 anys, 69.000, esdevenidor resolt, sense família ni càrregues familiars. Ben educat. Voldria relacions amb fadrines i viudes, amb finalitats serioses. Visc sol. Apt. 1.292 Palma de Mallorca.

NECESSIT jove amb carnet de conduir, per instal·lar cortinatges. TEL. 26 72 74

SEPARAT, 45 anys, ros, uns verds, cotxe i pis; voldria conèixer senyoreta, no importa el seu estat civil, per a amistat sincera. Apt. 10.093 Palma.

OFICINISTA, 30 anys, atractiu, bon nivell cultural; voldria conèixer senyoreta atractiva, educada, per una bona amistat seriosa. 710087.

FADRINA, 28 anys, morena, alta, estudis superiors, apartament; voldria conèixer jove treballador, senzill, alt, per a fins seriosos. 247912.

PEDIATRA, 45 anys, alt, atractiu, de bon cor; voldria conèixer senyoreta simpàtica i educada per a amistat seriosa i fins matrimonials. 710087.

ATS, 34 anys, fadrina, de poble; voldria conèixer jove d'uns 37 anys, alt, educat i treballador, per a amistat sincera i fins seriosos. 710087.

PROFESSOR, 34 anys, divorciat, sense vicis, cotxe i barca; voldria conèixer senyoreta alta, educada, no importa el seu estat civil, per a amistat sincera. 247912.

FADRI de 30 anys, de color, educat, 1'80 d'alçada, ben plantat i amb l'esdevenidor resolt. 140.000 ptes al mes, cotxe i pis. Voldria conèixer dona sense fills, indiferent estat civil, per formar una família. La interessada pot cridar al telèfon 71 00 87.

FORNER, 39 anys, simpàtic, agradable, pis gran, bon cotxe; si ets una al·lota agradable, treballadora, et faré molt feliç. Per contactar amb mi crida al telèfon 24 79 12.

SENYORA, 47 anys, modista, nascuda a Eivissa, fadrina, sense problemes econòmics, casa i cotxe propis, som educada, senzilla, alegre. Voldria conèixer senyor intel·ligent, amant, culte, per a fins seriosos. 24 79 12.

SEPARADA legal, atractiva, bona presència, caràcter alegre, voldria amistat formal amb senyor fins a 48 anys, que sigui seriós, formal, ordenat, bona presència. Fins seriosos. 24 79 12.

DONA de 18 a 40 anys, si vols fer feina els capvespres, telefona al 71 00 87 (130). Carrer d'Aragó, 70-1, Palma.

EM VULL CASAR amb una al·lota de 16 a 35 anys. Tenc una bona posició, som alt i tenc 29 anys. Escriu-me aviat i et faré feliç. Apt. 10093 Palma.

MALLORQUÍ, fadri, sense mals vicis, 39 anys; cerc mallorquina de 39 a 40 anys sense mals vicis per a fins seriosos. Carrer Plateria, 7, 2-2 Palma.

Vull contactar amb senyora de 25 a 45 anys per fer feines de neteja de la casa, 5 dies al mes, els capvespres. Telefonar a hores d'oficina al 71 00 87.

PENINSULAR, 58 anys, 1'78 d'alçada, ofici per l'esport, música, dansa, propietari d'immobles. Vull formar una família. Voldria conèixer dona que es senti sola, la puc fer més feliç del que s'imagina. 71 00 87.

LLICENCIADA en Física, 32 anys, professora de belles arts, pis, cotxe, senzilla, simpàtica; voldria conèixer jove, fadri, per amistat. Educad, formal, de la meua edat. 71 00 87.

ENGINYER tècnic, 48 anys, pis, petita embarcació, es-talvis, sense fills a càrrec meu, m'agrada practicar esports; voldria conèixer dona de la meua edat, amorosa i romàntica. 24 79 12.

BAR PROPI, pis cotxe, estalvis, tota una vida per davant, home de mitjana edat, senzill; cerc dona per la resta de la meua vida, fins matrimonials. 27 79 90.

VIUDA amb 1 fill, alts guanys, xalet propi, estudis universitaris, treball fix; m'agradaria conèixer un home jove, formal, amorós i comprensiu, que sàpiga omplir la meua vida. 27 79 90.

SEPARAT, 25 anys, alt, prim, d'ulls verds, molt atractiu, tenc negoci propi, cotxe, pis, però em sent tot sol. Voldria conèixer una al·lota omorosa, que em comprengui i no tenguí vicis. 24 79 12.

Home de 40 anys, bisex., m'agradaria trobar un amic a partir dels 18 anys per a una relació si és possible duradora. Apt. de Correus 1.682 Palma 07001

Dona d'edat cerca al·lots per cuidar-la. La farà hereu/hereva. Tel. 66 06 34.

Senyor jubilat de 65 anys, esdevenidor resolt, sense família ni càrregues familiars. Ben educat. Vull mantenir relacions amb fadrines i viudes, serioses. Visc sol i surt poc. Apt. de Correus 1.929. Palma.

ARRELS, Associació Ciutadana per a la Promoció de la Igualtat Sexual. Et pots introduir en grups d'expressió corporal, ioga, cuina vegetariana, excursionisme... Tel. 75 96 52.

CAVALLER, de 43 anys, voldria conèixer dona molt femenina, que se senti sola. Relacions serioses. Indicar telèfon al apt. 1.684 Palma.

HOME de 27 anys, amb curiositats intel·lectuals i afectives. Cerca dona de mirada tendra i conversa agradable. Aficions: cinema, passeig, teatre... Mateu. Apt. 321 Inca.

SENYORA de 55 anys, cerca amics formals per sortir els caps de setmana, elegants i cultes. Tel. 23 67 52.

JOVE de 32 anys, universitari, feina estable, cerca companyera. Apt. 1.499 Palma.

VOLDRIA contactar amb cavaller culte i alt, de 50 a 60 anys, per a fins seriosos. Apt. 473 Palma.

SENYORA de 54 anys, negoci propi, fadrina, de poble; voldria conèixer senyor fins a 58 anys, fadri, sense vicis i seriós. Per a fins matrimonials. Tel. 71 00 87.

AL·LOTA de 25 anys, alta, atractiva, simpàtica; m'agradaria conèixer al·lot alt, amb cotxe, per amistat i fins formals. Tel. 71 00 87.

A TU, DONA, si cerques la teua mitja laronja, informa't gratis, sense compromís. Apt. 1.823 Palma.

JOVE, de 28 anys, discret, s'ofereix a senyores i senyoretes. Enviar forma de contacte a l'apartat 498 Palma.

SENYOR de 45 anys, alt i de bon veure, bona feina. Voldria conèixer senyoreta, no importa estat civil, per a fins matrimonials. Tel. 27 79 90.

DONA vol compartir diferents experiències amb dones de 20 a 40 anys. Apt. 1.446 Palma.

SOM UN GRUP de senyores i senyors de 30 a 40 anys. Viudos, separats, fadrins, cercam més afiliats. Si estau sols, escriviu-nos, som persones serioses i agradables. Apt. 1.730. Inés i Leandro. Palma.

VIUDA, 55 anys, casa, bons estalvis, atractiva, educada; voldria conèixer senyor sense vicis i que li agradi la casa per a amistat seriosa. 710087.

AL·LOTA, cerca al·lota íntima. Apt. 1.076 Palma.

SECRETARIA, de 37 anys, culta, agradable, sense vicis. Voldria amistat amb senyor treballador, educat i seriós, fins als 45 anys. Tel. 27 79 90.

ARRELS és un espai on pots desenvolupar plenament la teua elecció gay o lesbica, on trobaràs diàleg, amistat i informació. Tel. 75 96 52.

L'ESSENCIAL és l'amor, el sexe pot ser igual... o diferent. Si aquestes paraules et diuen alguna cosa... Crida'ns a ARRELS. Tel. 75 96 52.

PERIODISTA, fadri, de 32 anys, ben situat, m'agrada la naturalesa i viatjar. Voldria amistat amb al·lota formal per a fins seriosos. Apt. 196 Can Pastilla.

PERSONALS

SENYORA, viuda, sense fills ni problemes, vida acomodada. Cerc senyor fins a 65 anys, dinàmic, juvenil. Bona amistat de moment, per formar una llar. 710087.

CUBANA, vida tranquil·la, estalvis, pis propi, afeccionada a les novel·les de misteri, lectura informativa. Voldria trobar parella, senyor honrat, de 46 a 60 anys. Cridar al 710087.

ELECTRICISTA, separat legal, dues filles, em sembla que estic vivint un somni que sempre es repeteix, em veig tot sol sense esperances de trobar-te, cridar, no ho dubtis, ens ajudarem. 710087.

ESTRANGERA de 25 anys, atractiva, esvelta, 1'65 d'alçada, vol conèixer mallorquí fins a 29 anys. Fins seriosos. Cridau al 710087.

FADRI, 45 anys, madrieny, resident a Palma, béns importants, col·lecció de gran valor, distingit. Cerc senyora amb cultura, elegant. Formar família. 277990.

MALLORQUI, 39 anys, finques, casa rústica, negocis elèctrics, varis idiomes. Vull senyoreta per casar-me, bona, intel·ligent, desperta, de 25 a 40 anys. 710087.

SEPARADA legal, 27 anys, negoci propi, estudis mitjans. xalet, cotxe, molt bonita, senzilla. No vull ser enganyada. Senyor honrat i educat. 710087.

SEPARADA, 38 anys, pis, estalvis, som morena, elegant, guapa. No tenc fills i som amant de la llar. Vull senyor fins a 48 anys amb l'esdevenidor resolt. Apt. 10236 - Palma.

SENYOR, 48 anys, separat, donant de sang i òrgans, interessat a conèixer mallorquina, vídua, separada o fadrina, tenc casa i cotxe, sense fills. Apt. 10236 - 07090 - Palma.

VIUDA, 56 anys, estrangera, estudis universitaris, varies llicenciatures, vida acomodada. Voldria formar parella amb senyor, 56 a 70 anys, sa, actiu. Indiferent fills. 277990.

FADRI, important càrrec, 34 anys, importants béns econòmics, estudis, pis a Palma. Voldria casar-me amb senyora o senyoreta intel·ligent, bona presència. 277990.

VENC ORDINADOR Spectrum, 128 K, amb quaranta jocs. 37.500 pessetes. Tel. 260064.

VIUDA, 59 anys, senzilla, sense problemes, simpàtica, sembla que tenc menys anys. Vull continuar feliçment amb un senyor semblant. 277990.

Si et vols casar o aconseguir una bona i neta amistat, no li donis més voltes. No dubtis més ja que el que no aconsegueix mitjançant els serveis del Centre d'Orientació Matrimonial, «La Pareja Unida», no ho aconsegueix de cap altra manera.

Comprova-ho vosté mateix/a. Ajudam a tothom de la mateixa manera: fadrins/nes, viudos/es, separats/des, divorciats/des, alts i altes, grossos i grosses, prim i primes i guapos i lletjos.

Ves a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1. tel. (971)71 0087.

Al Centre Matrimonial «La Pareja Unida» disposam d'una gran quantitat de senyoretes i senyors entre 50 i 72 anys que volen trobar la seva mitja taronja, o una amistat formal.

A vosté, senyor o senyora, si també ho desitja, podeu rebre ajuda de «La Pareja Unida» a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1.

VIUDA, 58 anys, seriosa, posició social alta, importants béns, sana. Vull de moment amistat amb senyor dialogant, amb bons fins, 59 a 60 anys. 277990.

COMERCIANT, 45 anys, fadrina, sese fills, no tenc família a Mallorca i em trob massa sola. Voldria fer amistat formal amb senyor bo. 277990.

SEPARADA, 44 anys, 1'76, prima, atractiva, capital elevat, elegant, bon cor. M'agradaria fer amistat o formar parella amb senyor de 50 a 55 anys. 277990.

MILITAR, esdevenidor assegurat, culte, presència, serietat. Em vull casar amb senyora intel·ligent, bona presència, amb cultura, de 30 a 40 anys, alta. 710087.

FADRI, som forner, honrat, et faré molt feliç, formar una família. Tenc 38 anys, estatura mitjana, amorós. 277990.

PERRUQUER, 28 anys, alt, morè, bona presència, educat, formal, fadrí, som bo, m'agrada passejar i la vida tranquil·la. Voldria conèixer al·lota bona, senzilla. Fins seriosos. 710087.

SOM UNA SENYORA VIUDA, distingida, 65 anys, no em falta res, posició econòmica resolta, m'agrada viatjar, som alegre, simpàtica, però estic molt sola, necessit un company fidel, educat, per conviure plegats. Cridau al 710087. Fins formals, seriosos.

SENYOR ADVOCAT, 65 anys, bona presència, 1'72 d'alçada, prim. Estic separat, tenc la vida resolta, sense cap tipus de problema econòmic, però sí el tenc de soledat, d'estimació. M'agradaria molt trobar una bona dona, que em pogués fer feliç, de moment una bona amistat, fins seriosos. 710087.

SENYORA DE NEGOCIS, 42 anys, bona presència, 1'63 d'alçada, activa, treballadora, a causa de la meua feina no puc conèixer gaire gent per estar moltes hores ocupada. M'agradaria conèixer cavaller formal, bona persona, per tenir, de moment, una bona amistat, no importa estat civil, fins seriosos. 710087.

MESTRE D'ESCOLA, a Palma, 34 anys, fadrí, mallorquí, cabells negres, 1'80 d'alçada, bona presència, estic cansat d'estar sol, tenc amigues però no parella, interessada a conèixer-me per tenir, de moment, una bona amistat, només has de cridar-me al 710087.

AL·LOTA alta, simpàtica, agradable, 21 anys; voldria amistat amb jove fins a 35 anys, fins seriosos. Apt. 10.221 Palma.

20 ANYS, ulls negres, cabells rossos, 1'65 d'alçada; m'agradaria al·lot que no sigui molt alt. Apt. 10.221 Palma.

FADRI simpàtic, de mitjana edat, seriós, educat, sense vicis, independent. Cerc dona simpàtica, original, d'idees clares, per fer-la feliç en matrimoni. 277990.

FADRI, mitja edat, alt, guapo, professió immillorable, 320.000 ptes. al mes, propietari finques i immobles; cerc senyora de 30 a 40 anys amb les idees clares, estudis i formal. 277990.

MESTRE D'OBRES, 39 anys, alt, amb estudis superiors, esdevenidor resolt, vida acomodada, atractiu; cerc senyora / senyoreta simpàtica, bona, semblant edat, neta, fins formals. 710087.

OSCAR i DAVID, de 20 i 19 anys, volen conèixer dues al·lotes de Palma, amb la finalitat d'una bonica història d'amor. Som simpàtics i legals. Escriure sense compromís assenyalant els vostres telèfons. Discrets i educats. Fins ara. Apt. 10.108 Palma.

FADRI de mitjana edat, la meua feina és la construcció, 200.000, cotxe, xalet, m'agraden els esports, la casa. Senyora 35/50 anys, fins matrimonials. 247912.

MALLORQUI, 30 anys, 1'80 d'alçada, estudis universitaris, pis, cotxe, fadrí, voldria fer una amistat seriosa, senyoreta fadrina / viuda, sense problemes. Apt. 10.093 - Palma

VIUDA, 31 anys, atractiva, intel·ligent, 180.000 al mes, pis propi, xalet, i casa gran a Eivissa. T'ofereix el meu amor, la meua comprensió. Senyor formal 34/40 anys. 247912.

ESTUDIANT, esportista, m'agrada la muntanya, m'apassionen les regates; contactaria amb al·lota amb els mateixos gusts. Exclusiva amistat. 247990.

PILOT d'aviació d'edat, físicament atractiu, 1'80 d'alçada, està interessat en conèixer al·lota de 17 a 22 anys per bona amistat i si és possible conviure, viatjar i disfrutar de la vida. Crida'm al 710087.

CAP DE VENDES, 36 anys, bona presència, cotxe, xalet, resident a poble, amb un gran esdevenidor; em falta amor, estimació; senyora / senyoreta formal, amb fins matrimonials. 710087.

FADRI, culte, cotxe, pis a Palma, finques, bona persona, simpàtic, formal. Vull formar una família amb senyora de 31 a 46 anys, intel·ligent. 710087.

CARACTER AGRADABLE, 37 anys, bona presència, vídua, vul refer la meua vida amb senyor responsable, honest, de gran cor, indiferent posició. 710087.

MODEL de perruqueria, 43 anys, alta, cabells llargs, morena, bonica, cultura general, molt senzilla; només vull amistat amb senyor bo i amable. Possibles fins seriosos. Apt. 10.237 (Palma).

**CRISTALLERIA
LLUCMAJOR**

Acristal·laments d'Obres - Miralls - Vidres de color - Decorats - Vidreres Artístiques.
Ronda de Migjorn, 105. Tel.: 661493
LLUCMAJOR (Mallorca)

MENJARS CASOLANS

SOM ESPECIALISTES EN XOT I PORCELLA FEIM PRESSUPOSTS PER A BATETJOS, COMUNIONS I BODES APARCAMENT PROPI ELS DILLUNS TANCAT
AVINGUDA DE CARLES V - TEL.: 661117
LLUCMAJOR

HOLA AL·LOTS, tenc 36 anys i em sent molt jove. Cerc al·lot que cerqui qualche cosa més que sexe. Apt. 822 Palma.

Holandès, 47 anys, separat, bona presència, cotxe, xalet, bons ingressos. Voldria conèixer senyora bona i sincera per a fins seriosos. Tel. 27 79 90.

SEPARADA, resident a Palma, feina segura, estudis mitjans, varis idiomes, amant de la llar, nins, camp. Voldria formar una família amb senyor de 30 a 40 anys, seriós. 710087.

VIUDO, 56 anys, alt, fort, apassionat, bondados. M'agrada la dona amb personalitat, tímida. Senyora d'aquesta qualitat, formar parella o matrimoni. 277990.

SEPARADA, 32 anys, aviat obtindré el divorci. Voldria amistat de moment, senyor seriós, lleial, 35 a 49 anys, no importa el seu estat civil. 277990.

PER IL·LUMINAR LA SEVA LLAR ELÈCTRICA NYEGOS
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

PERSONALS

ENGINEYER, 27 anys, el meu cor bateja cada dia més fort perquè sàpigues que et necessit, no sents el seu batec? Doncs acosta't més, et necessit, dona, tu seràs el que més apreciarà el meu cor, ànima, pensament i altres. Com abans millor, fins totalment seriosos. 710087

PROFESSORA D'IDIOMES, voldria conèixer l'home dels seus somnis, un home que sàpiga el que és una dona de la llar, bruna de cabells llargs, ulls negres, 31 anys. Crida'm al 710087.

EMPLEADA D'AJUNTAMENT, 26 anys, 1'73 d'alçada, bonica, amb estudis superiors, idealista, fins matrimonials; senyor senzill, molt bo, sense vicis, net. Apt. 10.237 (Palma).

SEPARAT, 29 anys, mallorquí, 1'80 d'alçada, prim, ulls negres, estudis normals, afició a la música i l'arqueologia; senyoreta amb fins semblants, amistat / matrimoni. 710087.

INDUSTRIAL, 57 anys, es-tatura mitjana, simpàtic, natural de Cáceres, visc a Palma, totes les comoditats; em falta el teu amor, senyora comprensiva, educada, indiferents fills. 277990.

VIUDO, 60 anys, encara faig feina, 90.000 ptes. al mes, algunes cases, cotxe, fill casat, m'agraden els toros, els esports, viatjar; senyora jovial amb ganes de viure. Crida'm al 710087.

PROPIETARI FABRICA, 43 anys, alt, mallorquí, 170.000 ptes. al mes, estalvis elevats, prim, cabells negres, bona presència, inquietudes culturals; vull formar parella amb senyora responsable. 267

GASTRONOMIA

MESON LOS HERMANOS. Nova direcció. Els migdies menú a 550 ptes. Carretera Militar, 253. Tlf.: 268257. S'Arenal de Mallorca.

MCDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. Sra. Susana.

ROTLET, bar-restaurant. Menús econòmics i tapes variades. Obert cada dia menys els dijous horabaixa. Carrer Capità Ramonell Boix, 132. Tel. 24 00 26. Es Molinar.

EXPRES CAFETERIA. Cuina mallorquina. Menú a 500 ptes. Carrer Bisbe Roig, 46. Tlf.: 662972. Llucmajor.

LA NÈCORA. Cuina catalana i internacional. Passeig Barceló i Mir. 11. Tlf.: 247272. Es Portixol.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Bodes, comunions, dinars d'empreses. Dini per un milenar de pessetes. Carrer Joan d'Austria, 13 - Badia Gran.

RESTAURANT SA BOLLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Mervelles. Tel. 265188.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega do Ca'n Pastilla. Comidas einhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

CAFETERIA COSMOPO-LITA. Pop a la galega. Peixos, marisc i carns. Vinhos da terra galega. Terra, 44 S'Arenal de Mallorca. Tel. 263099.

EL PARADIS DE L'HAMBURGUESA. Hamburgueses, salxixes i pollastres a l'ast. Marbella, 43. Devora el quarter de la Policia Nacional.

RESTAURANT JAMAICA, cuina mallorquina, especialitat en paelles. Carretera Militar, davant l'ambulatori. Tel. 262923. S'Arenal.

LA COVA DEL TORO. Cuina típica mallorquina, pa amb oli i pernil, caragols, tripes, frit, truita de riu, gambes, paella. Carrer Arrecife davant la mar. Ciutat Jardí.

HOSTAL MARACAIBO, cuina mallorquina casolana. Devora les Escoles de Ca'n Pastilla. Tel. 243017.

BAR RESTAURANT ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyonia. Carrer de la Grúa, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdader, 12. Tel. 266721, S'Arenal.

RESTAURANT CA'N TIA TALECA. Porcella rostida, xot rostit i altres especialitats. Presuposts per a bodes i comunions. Avinguda de Carles V. Tel. 660297 - Llucmajor.

RESTAURANT - TORRADOR LLUCMAJOR. Xot i porcella rostida. Avinguda de Carles V, cantonada Carretera de Campos. Tel. 660439 - Llucmajor.

CAFE CA'N REAGAN. Berenars i soparets. Lloc de trobada dels pagesos del Pla de Sant Jordi. Tel. 411266 - Casa Blanca.

SERVEIS PROFESSIONALS

MESTRESSA s'ofereix per cuidar nins a ca meva de S'Arenal. Horari a convenir. Tel. 262197.

DONA DE NETEJA se necessita. Tel. 265005.

PAPERERIA CERVERA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

NEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i pe-tats. Avinguda del Cid, 73. Tel. 413155 - Son Ferriol.

Dona de fer feines s'ofereix per hores de Sant Jordi i enrevoltants. Telf. - 642494.

DOS CAMBRERS autònoms professionals. Serveis extres a hotels, servei diari a l'hora que sia, s'ofereixen. Tel. 263042.

ALLOTA de 18 anys, s'ofereix per tenir cura dels nins, zona S'Arenal, Can Pastilla, Coll d'En Rabassa. Tel. 26 45 05.

CUINER, s'ofereix per fer tapes a hores extres. Tel. 26 63 32.

PER REPARTIR propaganda o similars m'ofereix, tenc experiència. Tel. 266332.

TOT consulta estètica. Cirurgia plàstica, neuràlgies, tractaments de pell, stress, massatges, reuma, drenatge limfàtic, cellulitis, dietètica, varices. Cta. Militar, 279, 1 esquerra. S'Arenal. Tel. 49 17 33.

S'Arenal
de Mallorca

265005

JOIERIA
RELOTGERIA

MARINA

CARRER, SALUT, 21

TEL.: 262415

S'ARENAL DE

MALLORCA

FERRERIA DE N'ANTONIS. Ferro i alumini. Carrer de Castillejos, 53. Tel. 262592. Coll d'En Rabassa.

MAGATZEM DE PINSOS, adobs i cereals. Distribuidor de pinsos PIEMA. Avinguda del Cid, 77. Tel. 243725 - Son Ferriol.

LLUCMAJOR, pneumàtics Joan Servera, correjes de tot tipus, bateries, equilibrats, pegats ràpids i pegats de coberta en calent. Ronda Migjorn, s/n. Tel. 660089.

Dona d'una trentena anys s'ofereix per fer net per hores S'Arenal de Mallorca. Tlf.: 490099

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Pillari.

INSTALLACIONS elèctriques i sanitàries CEJU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

CUINER de 25 anys cerca feina. Telefonar a partir de les 5 de l'horabaixa al 268675.

GUARD NINS a ca meva. Bon tracte. Tel. 266834.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa.

MATERIAL DE CONSTRUCCIO, rajoles i pavimentació. JOSEP MARTINEZ. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

PELLERIA 7 PEUS

Confecció en pell a mida

Qualitat total

Avda. Bmè. Riutort, 7
Tel. 26 01 89

CA'N PASTILLA

FONTANERIA
FONTBLANC C.B.

ANTONIO ORDOÑEZ GARCIA

Abans FONTANERIA AMER

INSTAL·LACIONS - VENDA DE MATERIAL SANITARI -
CONTRAINCENDIS - PISCINES - CALEFACCIÓ

Carrer Diego Zaforteza, 4 - Tel. 26 48 73 - 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

EL COMODIN, la seva millor carta. Li cobreix tant el Night Audit més 200 hores, recepció, disc-jockey, maitre d'hotel a la francesa, servei tècnic general, decorats especials, bar, animador. Només 250.000 ptes negociables. J.M. Sierra Sanz. Apt. 102 Llucmajor.

EL COMODIN, el seu braç dret. Fill d'hoteler internacional, relacions públiques, secretari personal, xofer, home de confiança. El comodí té 30 anys i un aspecte agradable. J. M. Sierra Sanz. L'home de la situació. Apt. 102 Llucmajor.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correjes de ventilador, camvis d'oli, greixar, rentats de motor. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. Electronica EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

Cercam persona que vulgui formar societat o qualsevol classe de negoci. Per contactes, al tel. 24 79 12 i 27 42 43. Vespres i festius. Apt. 10.237 Palma.

TINTORERIA CALTOR Netetja de catifes, mantes cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

BORSA DEL MOTOR

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlarem. AGENCIA OFICIAL RENAUULT. Tel. 413867 - Son Ferriol.

VENC Ford Scort-Laser 1.300, PM-AB. 600.000 ptes. Bon est. Tel. 66 01 25.

Seat Ibiza, FM-N. 700.000 Ptes. Panca Marbella, PM-N, 530.000. Volkswagen Polo, PM-N, 680.000. Seat 127, quatre portes, PM-P, 85.000. Seat 127, PM-X Fura, 75.000 Ptes. Telf. 248914 - Son Ferriol.

ENSENYANCES

FRANCES, ANGLES, alemany, classes particulars, conversació per a principiants, zona S'Arenal. 263881.

C. BALEARS, 25-2
El Arenal

T'oferim cursos de programació en:

BASIC
dBASE III PLUS
COBOL
TURBO - PASCAL
TURBO - C
TURBO - BASIC
BASIC2 *

*(el de l'AMSTRAD PC) i de formació d'usuaris en:

ABILITY 2000
OPEN ACCESS II
SYMPHONY
LOTUS 1-2-3.
LOCO SCRIPT.
A més d'un llarg etcètera, pots aprendre:

BANCA
MECANOGRAFIA
COMPTABILITAT
IDIOMES
REPÀS.

Carrer Balears, 25-2-1. Tel. 491916 - S'Arenal de Mallorca.

PROFESSOR de dibuix tècnic necessit. Tel. 262276.

GIMNAS ESPADAS. Carrer del Duc de Rubí, 3 - Son Ferriol. Gimnàstica de manteniment, Karate, Judo. Telf. 418709. Professors titulats.

Cartes

La por d'Espanya

Aquests primers dies de maig es compleixen 70 anys dels atropellaments totalment injustificats d'Espanya damunt Barcelona amb motiu de l'estada a Barcelona del mariscal de França Josep Joffre, fill de la Catalunya Nord i heroi del Marne en la guerra europea de 1914-1918. Ho podeu llegir en la premsa barcelonina d'aquell moment. La por permanent i amagada d'Espanya de perdre algun dia Catalunya li fa fer tota mena d'arbitrarietats i pervers vergonyosos, per no dir ridículs, com els que comet periòdicament.

En aquell moment, aquesta por era augmentada pel ressentiment contra Catalunya per haver estat francòfila i haver contribuït a la causa aliada amb molts milers de voluntaris, mentre Espanya, oficialment, era germanòfila.

Els Jocs Florals del 1920 varen ser presidits pel mariscal Joffre, que va acceptar molt content fent tots els parlaments en català, malgrat el mal veure dels vigilants del govern d'Alfons XIII. Per començar, li van prohibir fer el viatge directe des de França fins a Barcelona, obligant-lo a passar per Madrid, on va quedar lligat pel general Echagüe, que el va dur com un gosset durant tota la seva estada. Després el van obligar a hostatjar-se a Capitània General de Barcelona, quan ell hauria volgut estar a l'Hotel Ritz. Més tard, l'espectacle de salvatisme que la força pública estatal a les ordres del governador civil, sr. Maestre, comte de Salvatierra, i el seu secretari, sr. Luengo, va donar al Palau de Belles Arts, seu dels Jocs Florals, atacant la Guàrdia Urbana i el públic assistent, que defensava l'ordre de la festa... Tot això després d'haver prohibit l'entrada d'Emmanuel Brousse, català de Perpinyà i ministre del govern francès...

Aquesta por reapareix sempre que Catalunya es manifesta al món més del compte previst per Espanya. Recordem, en temps més recents, la por, en ple franquisme, quan el presi-

dent de Costa Rica, Josep Figueres i Ferrer, va visitar Barcelona, que després d'haver dit en català "em trobo com a casa", de seguida el van rodejar i controlar-li tots els passos. I ara no fa tants anys, la por es va manifestar novament, evitant que el president de la RFA passés per Barcelona, no fos cas que parlés massa en alemany amb el president Pujol sense poder controlar el contingut de la conversa... **Jaume Reixach i Pi. Barcelona.**

Els Molins

En el segle XVII existien fins a nou molins a l'actual eix del carrer Indústria-Sa Faixina.

Dos degueren desaparèixer amb l'edificació del Col·legi Jaume I. Altres dos desaparegueren l'octubre del 1975. Un cinqué, el més llunyà a Ciutat, ja havia estat destruït.

Els quatre supervivents, que van des de la cantonada del carrer Fàtima cap el camp, foren amenaçats de desaparició i, després d'una llarga polèmica (1963 a 1981), pel maig del 1983 començaren a ésser restaurats per l'arquitecte Josep Sacristà segons projectes de Miquel Vidal.

Tres anys després acabaren les obres, i això que només es reposaren les antenes al primer de la taringa, el més visible i plantós.

A les nits de cap-d'any i de Sant Joan del 1988 patí dos atemptats que desgraciaren les antenes, restaurades en ambdues ocasions pel seu propietari, Dn. Mateu Bauçà i Borràs.

Segons sembla, l'ha venut i el nou propietari, sense demanar permís a la Comissió de Patrimoni, fa apenes un mes que ha desmuntat tota una paret de la vivenda del moliner per a substituir-la per un vidre que faci més comercial el local.

S'ha desgraciat així no només aquest molí, un dels quatre supervivents dels nou que hi havia, sinó també el conjunt, que és (o era) protegit per les lleis.

Josep Segura i Salado

Arxiver-bibliotecari de "Amigos de los Molinos"

Plaça de la Reina Maria Cristina, tal como si fos el carrer dels Dolors

És evident que el nostre veïnat té olfacte i ulls. Quan recorren a nosaltres és que ja estan però d'allò més carregats de raó. S'Arenal de Mallorca, el nostre poble, pot estar ben segur que el seu periòdic, S'ARENAL DE MALLORCA, és eficaç, combatiu i més clar que l'aigua quan ha de defensar els drets dels ciutadans, de la col·lectivitat i, en definitiva, de les persones i les entitats.

Per què tot això? La plaça de la Reina Maria Cristina, i a pesar que vivim en una monarquia i no en una república, pareix que està abandonada fins que un bon cop de mà o d'efecte resolgui els problemes que pateix.

Problemes? En plena temporada turística i les setze faroles de l'enllumenat públic, a més del seu estat llastimós, ni tan sols fan llum els vespres, com la resta de l'enllumenat comunitari. Això és tot? Les caixes de l'enllumenat o quadres de comandament estan un un estat d'abandó tal que s'hauran de tornar a posar per inservibles el dia que el Magnífic Ajuntament i la seva secció corresponent decideixi que ha arribat el moment de posar remei a l'assumpte.

I encara n'hi ha més. La font del centre de la soferta plaça du ja uns anys sense rajar i és un ornament no gens refrescant i comentari de propis i estranys.

No volem entrar en el tema dels jardins i les flors,

perquè tal com s'està tractant el tema és més bé cosa d'espines, tomàtiguers, i qualque ullastre.

Aquí, un home que hi està molt interessat és el senyor Josep Salas, el qual ha de desembutxegar cada quatre anys uns quants milions a l'ajuntament de Llucmajor en concepte de lloguer. Fins a ell hem arribat.

- L'altre vespre, sense anar més lluny, allà al fons, vàrem veure venir un grup de gent, turistes?, i per mor de l'obscuritat total o pel que sigui, no volgueren venir i se'n anaren a una altra banda. Sense llum, fins i tot hi ha una por que és lògica, i més encara per tot el que passa actualment.

- Idò si, pel que es veu, aquesta plaça --eren passades les onze i mitja del vespre, al bar Los Caracoles-- és com per una pel·lícula de por...

Bé, i per si la cosa encara no és del tot clara, amics de l'Ajuntament, els incloem unes fotografies per fer memòria alhora del repartiment del bolí. Que hi hagi sort. Per a qui signa és només un honor poder contribuir a la millora de la ciutat de S'Arenal. Això de "ciutat" és perquè si fos poble de veritat aquestes coses i altres no passarien.

Adolfo de Villarroya

Revenja a sa Calobra

demostrar que totes les acusacions contra nosaltres no eren més que una cortina de fum per amagar la pretensió dels Ensenat de fer una nova usurpació damunt un camí públic.

Ja estàvem advertits que en arribaria una revenja, i aquesta ha arribat. González Ortea, aprofitant el seu càrrec de conseller insular, ha manipulat el Consell Insular de Mallorca i ha fet que aquesta institució qüestionàs una de les nostres instal·lacions, envaint les competències municipals.

No per ordenar el port

Voldriem veure immediatament aquesta multa franquista anul·lada amb les disculpes corresponents.

Una ciutat que no recorda els seus fets històrics és una ciutat morta. Ramon... ¿vols ser el batle d'una ciutat sense memòria, sense ciutadans que puguin expressar lliurement les seves idees mitjançant la pintura, la poesia, l'art a les parets? Esperem que aquesta carta serveixi d'alguna cosa i la multa repressiva sigui anul·lada ràpidament. Miquel López

de sa Calobra, sinó per "ajusticiar" els germans Vicens Colom.

Pel que fa aquests fets, volem aclarir:

1. La instal·lació qüestionada és un discret quiosc de fusta noble i cobert de bruc desmuntable. Té les funcions de segona barra auxiliar adherida a unes construccions ubicades dins un solar que forma part de la urbanització Port de sa Calobra.

2. Les nostres instal·lacions estan fetes a base de materials propis de la zona. Són obra dels prestigiós arquitecte Valentí Sorribas i concorden amb les directrius dades per l'autor de la urbanització, Antoni Parietti, i tenen sentència favorable del Tribunal Suprem.

3. L'actitud pseudo-

ecologista de González Ortea i Catalina Enseñat és més que dubtosa, si es té en compte que la seva família té en construcció un xalet il·legal a l'usurpat hort de Can Maiet, sense llicència municipal ni cap tipus de permís i que està clarament fora d'ordenació.

4. És una estafa que una institució com el Consell Insular de Mallorca, que ha estat presentada al poble com a defensora de la democràcia i impulsora de l'autonomia, sigui manipulada de forma tan escandalosa per dirimir revenges entre veïnats.

5. Seguirem defensant el que és just i legítim, en un intent de sortir de la nostra indefensió davant l'administració autonòmica i de l'abús de poder de González Ortea i la família Enseñat.

Germans Vicens Colom

L'Ajuntament reprimeix un homenatge a la República i al darrer batle de Palma, Emili Darder

Només un parell de relxes per expressar la meua protesta més enèrgica davant l'actitud inconcebible en un ajuntament democràtic d'impedir la lliure expressió de les idees dels seus ciutadans.

Em referesc concretament als fets succeïts a Palma dia 13 d'abril, quan un grup d'artistes, treballadors i escriptors

mallorquins ens trobàvem pintant un mural d'homenatge a la República i al darrer batle de Ciutat, el republicà Emili Darder. La policia municipal, dient que tenia ordres "de arriba", ens robà el material per fer el mural a una paret d'un solar en construcció del Molinar i, després de demanar-nos el carnet com en els pitjors temps

de la dictadura, ens multà allà mateix.

Una multa per voler retre homenatge a la II República i al batle Emili Darder és de 45.000 ptes. ¿I aquest és un ajuntament que vol ser hereu d'aquells homes íntegres i democràtes que donaren la seva vida per la llibertat? Són fets injustificables que no tenen cap explicació lògica.

ELECTRÓNICA S'ARENAL

**Venda i reparació
TV - VIDEO - HI-FI
DISTRIBUIDOR OFICIAL I SERVICI TÈCNIC**

NEWMAR

Carrer Mateu Rotger, 17 - Tel. 26 57 74
S'ARENAL DE MALLORCA

1979: Un assassinat ritual a s'Arenal

El 29 de gener de 1979, la policia trobava el cadàver d'una súbdita holandesa, Cornèlia Magdalena Arens, de 25 anys d'edat, guia de la companyia Neckerman, a un apartament de s'Arenal.

La troballa del cos sense vida de la jove suïssa, des dels primers moments, un repte per als investigadors que s'ocuparen del cas ja que

Un home denuncia la seva dona per agressió amb un spray

Ramon Santiago Garcia, de 46 anys i que fa feina de recepcionista a un hotel, ha presentat una denúncia contra la seva esposa per agressió amb un spray que li provocà ceguera momentània i la posterior aparició d'una conjuntivitis. El matrimoni es troba tramitant la seva separació.

L'agressió es produí quan Ramon Santiago observà com la seva dona entrava a casa, en companyia d'un estranger, per endur-se'n el fill d'ambdós, de 15 anys d'edat. Durant la discussió, la dona agredí l'home amb un spray directe als ulls.

Per altra banda, Ramon Garcia ha denun-

ciat les coaccions perpetrades per l'advocat de la seva esposa, Francisco Montes, el qual l'acusà d'amençar de mort la seva dona i intentà que la policia el detingués, cosa a la qual el jutge no accedí.

«Delicte Stop»

La Conselleria Adjunta a la Presidència, la Jefatura Superior de Policia i la PIMEM fan feina conjuntament per la creació i redacció d'un projecte que pretendrà premiar, econòmicament, els ciutadans que ajudin a solucionar actes delictius, sobretot contra la propietat. El projecte du el nom de «Delicte Stop».

Cornelia Arens. El seu assassí no ha estat trobat.

es tractava, segons les manifestacions, d'un fet criminal on una dona havia estat víctima de pràctiques sado-masoquistes.

El cadàver de la jove guia es trobava damunt el llit del dormitori de l'apartament, completament nu. Els seus braços oberts en forma de creu i les mans fermades a les barres de la capçalera del llit. Les cames també es trobaven separades i fermades pels turmells a la part posterior del llit.

Al pit, a l'altura del cor, hi havia clavats un ganivet de grans dimensions, perpendicular a un altre ganivet col·locat just a la vora. La cara de Cornèlia presentava nombroses marques de cops, produïts amb un puny tancat, i els seus ulls expressaven l'horror d'haver rebut un tractament brutal i sàdic. Les bragues li tapaven la boca i la resta del cos presentava un total de deu ganivetades, algunes d'elles mortals de necessitat. Damunt del trespòl de l'habitació s'observaren taques de sang, fins i tot en alguns mobles.

Cornèlia era guia de la companyia Neckerman. El 1979 va treballar a Torremolinos, Màlaga, i feia tres anys que havia estat a Mallorca. La companyia per la qual treballava li havia llogat l'apartament de s'Arenal,

situat al carrer Amílcar, a la cantonada amb la carretera Militar. Al mateix edifici vivien altres companyes de treball de Cornèlia.

Els investigadors, per les característiques del crim, des del primer moment consideraren que es tractava d'un crim ritual, el primer d'aquestes característiques que tenia lloc a Mallorca.

Al poc temps dels fets, les investigacions policials es dirigiren cap a un individu de nacionalitat alemanya, el qual havia estat vist en companyia de la víctima el vespre anterior. La policia el detingué i li trobaren les claus de l'apartament de la jove assassinada. L'acusat passà a disposició judicial, però la manca de proves i la feblesa de les presentades va fer que fos posat en llibertat sense càrrecs. Cornèlia ha estat la quarta persona que ha mort en estranyes circumstàncies en aquest edifici del carrer Amílcar.

CLINICA DENTAL

Dra. Pilar Oto María
METGE ODONTÒLEG

Antonio Garcías, 14
Tel. 66 02 83
07620 LLUCMAJOR
MALLORCA
(Balears)

RESTAURANT MESON BADIA

SOM ESPECIALISTES EN MENJARS MALLORQUINS

PAELLES, PEIX I MARISC
TAMBÉ FEIM DINARS DE NEGOCIS,
BODES I COMUNIONS...

DEMANAU PRESUPOST SENSE COMPROMÍS

Carrer Admirall Salvador Moreno, s/n.
Tel. 74 11 91 - BADIA GRAN

Tenis Arenal

GABINET MÈDIC

ASSESSORAMENT I CONTROL FÍSIC-ESPORTIU

OBSIDAT I CELULITIS

ORIENTACIÓ DIETÈTICA I DE NUTRICIÓ

LASERTERÀPIA

ACUPUNTURA I AURICULOPUNTURA

TRACTAMENT MÈDIC PERSONALITZAT DE LA

DESHABITUD AL TABAC

CONSULTA: DIMARTS I DIJOUS

DOCTORA: MARGARIDA ARROM

TELS.: 263834 - 263112

PADLE TENNIS BADMINGTON

almacenes femenias

Almacenes Femenias, S.A. Materials de Construcció

S'ARENAL. OFICINES, MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Carrer Diego Zaforteza, 3 Tels. 26 00 87 - 49 16 11 - 49 16 50 Fax 491558

LUCMAJOR. MAGATZEM I EXPOSICIÓ

Ronda Migjorn s/n. Telèfon 66 07 01

CIUTAT DE MALLORCA. MAGATZEM I EXPOSICIÓ

Polígon de Son Castelló - Via Asima, 1 Tels. 20 47 02 - 20 47 62 - 20 48 17
Fax 206998

MAGATZEM. Carrer Aragó, 139 Tels. 27 23 52 - 27 63 64

El prestigi aconseguit per
ALMACENES FEMENIAS
és el resultat de 50 anys de qualitat,
servei i professionalitat.

ALMACENES FEMENIAS
posa a la seva disposició tot tipus de
materials de construcció,
destacant les rajoles i paviments,
no només pels seus bellíssims dissenys
sinó també per la gran varietat
d'estils que ens ofereix aquesta prestigiosa
firma mallorquina.

ALMACENES FEMENIAS
demostra la seva professionalitat
acostant als residents d'aquestes illes
les més importants marques
nacionals i internacionals.

Sexòloga de professió, na Sussana Canyelles ensenya sexologia a la associació de Santa Catalina dos dies a la setmana on te una bona audiència. Pareix esser que prest, també n'ensenyarà a la associació de veïnats de Son Rapinya on els veïns podran aprendre moltes coses sobre sexualitat que fins fa poc eren tabú. Anarem a una d'aquestes sessions a un anexe de l'església de Sant Matgí, i ens sorprendrem de la naturalitat amb que la gent parlava dels seus problemes sexuals i dels problemes sexuals dels seus fills.

Vuit anys de presó per a un traficant de droga

José Luis Tomàs Rojo, un restaurador de Can Pastilla, ha estat condemnat a vuit anys de presó per un delictes de tràfic de drogues, a més ha estat condemnat a pagar una multa de vuitanta milions de pessetes.

La sentència declara provat que l'acusat, d'acord amb una altra persona d'identitat desconeguda, va rebre un paquet procedent de Madrid en el qual hi havia més de 300 grams de

cocaïna. El paquet el va rebre al bar de la seva propietat, el Bar Fuerza 10, de Can Pastilla.

L'acusat rebutjà l'entrega del paquet ja que, segons sembla, sabia que era vigilat per la policia. La cocaïna intervinguda hauria arribat als 20 milions de pessetes després de la seva venda en petites quantitats. L'acusat ja havia rebut anteriorment un altre paquet que també portava cocaïna.

Un missatger roba a una agència de viatges

Un jove que treballava com a missatger va robar prop de mig milió de pessetes a una agència de viatges de S'Arenal, situada als apartaments Royal Cristina.

La policia, poc després dels fets, aconseguí detenir el jove missatger, a una casa del carrer Monsenyor Palmer, on vivia juntament amb la seva companya. Els diners els havia amagat dins

les bragues de la seva companya.

Els fets tingueren lloc prop de les 11 del matí, quan el jove entrà dins l'agència de viatges i amenaçà la caixera que faria ús d'una arma que no arribava a mostrar en cap moment. Acte seguit, el jove agafà tots els diners en efectiu que hi havia dins la caixa i s'escapà.

Son Gotleu no vol l'assentament de famílies gitanes a la barriada

L'anunci de l'assentament de diverses famílies gitanes a uns edificis de la barriada ciutadana de Son Gotleu hanaixecat les protestes dels veïns, que s'han declarat disposats a prendre mesures de força per impedir-ho.

Uns quinze mil veïns de la barriada han iniciat un tancament a les seves pròpies cases per protestar per la concessió d'habitatges a les famílies gitanes que actualment viuen a Son Banya. Així mateix, unes deu mil persones es manifestaren per demanar que no es dugui a terme aquesta concessió i en poques hores es recolliren més de quatre mil firmes en el mateix sentit.

Aquesta postura, segons el president de l'Associació de Veïns, Pere Garcia, ve donada per la manca d'un programa social previ que garantisqui la integració dels nous veïns al barri. "A Son Gotleu --en paraules de Garcia-- estam fent una dura feina de recuperació social. Estam, ara, sortint d'una situació

traumàtica i davant aquest projecte poc meditat és lògic que s'hagi provocat aquesta alarma".

Per altra banda, les associacions del Rafal, la Soledat i el polígon de Llevant, juntament amb la de Son Gotleu, tenen previst dur a terme accions conjuntes de protesta en el mateix sentit. També es farà arribar un recurs al Parlament Balear i un altre a l'Ajuntament de Palma.

La Federació d'Associacions de Veïns, en boca del seu secretari, Joan Font, han declarat que "donam suport a les preocupacions d'aquests veïnats, hi ha una clara sensibilitat de la gent cap a aquests plans que poden fer sorgir actituds racistes i de malestar", assenyalant que "encara que creim que qualsevol ciutadà té dret a una casa digna, hem de dir que un assentament col·lectiu

d'aquestes característiques ha de comportar

aparellada una feina social prèvia d'adaptació, que no es fa en aquest cas".

S'Arenal de Mallorca Condemnen un cambrer per homicidi frustrat

La sala primera de l'Audiència de Palma ha considerat culpable d'un delictes d'homicidi frustrat Juan Alonso Caballero Marin, un cambrer de 37 anys resident a S'Arenal, per la qual cosa ha estat condemnat a dos anys de presó, temps que estarà ingressat en un establiment per a malalts alcohòlics.

Els fets tingueren lloc

el passat 29 de setembre de 1984 a S'Arenal. L'acusat va veure com un turista estranger estava discutint amb un taxista, Juan Alonso Caballero s'hi acostà i davant l'actitud del turista, va treure un ganivet i l'agredí. La víctima va patir dues ferides, una d'elles de gravetat que va fer que l'agredit fos intervingut quirúrgicament.

SOM ESPECIALISTES EN MOBLES DE CUINA, BANY I FUSTERIA EN GENERAL

MOBLES S'ARANJASSA

(CAN GELABERT)

LA MILLOR FUSTERIA DEL POBLE

Carretera de Llucmajor, 205 - Tel. 26 72 18 - S'ARANJASSA

Cortinajes y Tapicerías
ARENAL

Vànoves, edredons, coixins
Servei de tapisseria

Carrer Cabrera, 1 B Baixos
Tif.: 267274 S'ARENAL DE MALLORCA

SEMAR

EMBOTITS
EL BON GUST DE MALLORCA

Carrer Tomàs Montserrat, 6-8
Tel. 66 01 57 - LLUCMAJOR

NOVA BOTIGA D'EXPOSICIÓ I VENDA

PEUGEOT
TALBOT

AGENT OFICIAL

TALLERS MARINA
JOAN RAMON CLAR
Ronda de Migjorn, 80 (DAVANT EL BAR ODEON)
TALLER: CARRER MARINA, 104 - TEL.: 660521
07620 LLUCMAJOR

MALLORQUIMICA, S.A.

FABRICA DE PINTURES,
ESMALTS I VERNISSOS

FÀBRICA I BOTIGA A LLUCMAJOR

CARRER DE PERE ROIG, 43 AL 49 - TEL.: 660236.

BOTIGA A PALMA

CARRER JOAN CRESPI, 45 - TELÈFONS: 230942-454411

Estratègies per deixar de fumar

DR. JOSEP DEL HOYO CALDUCH / DR. ADOLF CASSAN

Que el tabac és nociu per a la salut és un fet indiscutible i contrastat ja en tants d'estudis que pràcticament no queda ningú que pensi que es tracta tan sols de paraules; per tant, no insistirem pas en aquest punt. Malgrat això, encara hi ha milers i milers de fumadors...

Alguns persisteixen en el seu hàbit perquè, segons diuen, no els importa el perill que comporta; i davant d'aquesta actitud, subjecta a la llibertat individual, què es pot objectar? Tanmateix, molts altres fumadors volen deixar l'hàbit, però no saben com fer-ho, o han tingut algun intent fallit i ja no s'animen a intentar-ho amb serietat una altra vegada. Perquè, de base, hi sol haver una creença errònia: "Segurament el tabac podrà més que jo; encara que ho intenti, no ho aconseguiré, no tindrè força de voluntat..."

Vèncer l'hàbit

Doncs no és cert, no es tracta de força de voluntat, com si fos alguna cosa estranya que s'escapi del nostre control: si realment es desitja, es pot deixar de fumar. Clar que no hi ha cap mètode màgic o infal·lible... Precissament, s'ha de considerar que el tabaquisme és una drogadicció, i com a tal, intentar abandonar l'hàbit és una qüestió que no s'ha de prendre a la lleugera. No serveix de res abandonar-ho només uns dies per després, amb sensació de fracàs, tornar-hi. Si es vol deixar de fumar, s'ha de plantejar seriosament...

Motivació

El primer requisit, indispensable, sense el qual segurament fracassarà l'intent, és estar realment convençut que no convé seguir fumant. No es tracta d'una qüestió de força de voluntat, sinó de motivació. Per això, val la pena aprofundir aquest punt abans de començar qualsevol intent.

Per a aquesta finalitat, un procediment encertat, encara que a primera vista sembli pueril, és fer una llista comparativa dels motius pels quals es fuma —perquè motius n'hi ha d'haver, encara que només en sigui un: "Em relaxa; no m'agrada estar sense fer res;

els meus amics fumen..."— i els motius pels quals es desitja deixar de fumar, que no solen ser difícils de precisar: "Em fa tossir; em produeix mal gust de boca i mal alè; és una despesa inútil i gens menyspreable; perquè no resisteixo córrer ni cent metres; per evitar malalties com un càncer de pulmó o un atac de cor..." Val la pena treballar en aquesta llista un temps prudencial, i omplir-la a poc a poc, rellegir-la: només cal preparar un pla d'acció quan sorgeix un ple convenciment de la necessitat de deixar de fumar. Mentre hi hagi dubtes més val no intentar-ho.

El segon punt a decidir és quan començar amb l'intent. No pot ser una qüestió espontània, això de llevar-se un bon dia i afirmar "avui ja no fumo més i ja està". S'ha de plantejar, com qualsevol altra cosa que es fa amb il·lusió, ja que el que s'està posant en joc és la pròpia sensació de llibertat, de no sentir-se lligat a l'hàbit, i això no és cap banalitat.

A més, cal tenir en compte que al principi l'organisme es veurà sotmès a una privació, i que sorgiran múltiples estímuls temptadors que poden fer fracassar l'intent. El millor és buscar una època en què se suposi que no hi haurà motius estressants. Per exemple, les vacances són un bon moment o, almenys, l'inici d'un cap de setmana, a ser possible llarg.

No fumar per costum

Una vegada determinada la data, ve una fase de preparació, que tampoc no s'ha de prendre lleugerament, perquè pot ser el punt culminant de la motivació. Per exemple, fins a aquest moment convé que cada vegada que es fumi se sigui plenament conscient dels motius que indueixen a encendre un cigarret, i rebutjar el fet de fer-ho automàticament.

Es a dir, que no importa fumar uns quants dies més, sempre que sapiguem per què ho fem. Precissament, si ens adonem que fumem per fumar, estarem consolidant la nostra convicció de deixar l'hàbit. Fins i tot, cada cop que encenem un cigarret convé d'anotar l'hora i el motiu: no hi ha millor mètode per combatre l'enemic que conèixer els seus punts dèbils —en aquest cas, els nostres propis punts dèbils—, per poder preparar una bona estratègia.

Deixant de banda la mítica, deixar de fumar no és una utopia

Quan arribi el dia assenyalat — que si està ben planificat no serà un dia estressant, ni en què es tinguin obligacions urgents— l'objectiu fonamental ha de ser no fumar durant aquest dia. No "ja no fumaré mai més", sinó "avui no fumaré".

Clar que l'organisme reconeixerà la falta de la seva droga, i hi haurà cert nerviosisme i inquietud. Per això, s'haurà de suplir la droga amb alguna activitat més sana: una mica d'exercici, sortir a passejar a l'aire lliure, prendre un bon esmorzar... Qualsevol estratègia és bona; potser convindria fer alguna activitat en un

lloc on ningú no fumi: un museu, una biblioteca, anar al cinema... però controlant la temptació de sortir. Als primers dies hi haurà moments en què les ganes de fumar seran enormes.

Però el desig intens no dura molt: un minut crític, i després s'asfuma. Doncs bé, aquests moments crítics s'han de superar amb el mètode que sigui: mirar el rellotge i esperar un minut; menjar una fruita, una pasta-naga, un xiclet; prendre un suc...

Els moments crítics cada cop seran més espaiats. No passen molts dies fins que el cos es desintoxica. En

aquesta època poden aparèixer alguns molèsties: marejos, suors, expectoracions..., però en uns pocs dies la dependència física haurà acabat.

Només quedarà el component psicològic de l'addicció. I aquí hi ha el *quid* de la qüestió: no pensar que ja no es fumarà mai més, sinó evitar aquest cigarret que ens ofereixen, sobreposar-se a l'acte rutinari quan anem a prendre un cafè, controlar les ganes en el moment d'una discussió. I no pensar en tots els cigarrets que no fumarem, sinó realment en el proper: si no hi ha el pròxim, no n'hi haurà cap més.

Elena Ochoa parla de sexe

La doctora Elena Ochoa.

Es diu Elena Ochoa. És gallega, molt jove i una de les professionals amb més prestigi en la seva tasca: la psiconatologia. Imparteix aquesta disciplina a la Facultat de Psicologia de la Universitat

Complutense de Madrid com a professora titular. No és catedràtica, com s'ha afirmat des de diferents mitjans de comunicació.

Des del 5 de març, és presentadora i guionista del primer programa que es fa sobre el se-

xe a TVE.

La pretensió d'aquest programa, que dirigeix Narciso Ibáñez Serrador, és, per Elena, informar tothom sobre la conducta sexual. També prevenir determinades conductes que podrien ser patològiques. Però, abans de qualsevol altra cosa, informar. Aquesta és la nostra pretensió i, per això, utilitzem un llenguatge molt clar i comprensible.

El programa *Hablemos de sexo* no està pensat per especialistes i investigadors. És tracta d'un espai obert en el qual, segons la doctora Ochoa, a vegades es diuen coses molt òbvies, però, la

gent, molt sovint, dona respostes amb una saviesa popular que, amb una paraula, resumeixen tot allò que, per als investigadors, ha suposat llargs anys de feina.

Elena Ochoa va arribar al programa per casualitat. Va ser un alumne meu de doctorat que treballa amb Ibáñez Serrador qui ens va posar en contacte. Després, es va produir un procés de dubtes. Tots n'hem dubtat, fins i tot el mateix Narciso. Es tractava d'un risc important i tot gran repte.

El programa té previst una durada de sis mesos, i la doctora Ochoa encara no sap si, en una

possible segona etapa, continuarà, perquè depèn moltíssim d'altres coses: si pot ser compatible amb altres obligacions professionals que tingui, compromisos adquirits... No ho sé encara. Ja veurem que és el que passa.

A la presentadora de *Hablemos de sexo* li agradaria que, gràcies al programa, les dones i els homes conegués una mica més les conseqüències d'una determinada activitat sexual. Que no s'identifiqui el sexe com una activitat parcial i física. El sexe és molt més complet, molt més humà que la simple activitat física. Ara bé, aquesta, també

s'ha de conèixer, i també els mecanismes psicològics que la regulen i que, a vegades, fan que la persona tingui problemes.

Els responsables del programa, i la doctora Ochoa en particular, estan convençuts que amb un programa de televisió ben fet, es pot ajudar i aconseguir molt més que amb una campanya de prevenció. Des de programa, intentarem clarificar els sentiments, els comportaments, les actituds, les creences, els cultes falsos i estesos de determinades conductes sexuals que estan afectant determinats sectors de la població. ♦

Pares de nins, qualque directiu i... els protagonistes de l'esdeveniment: l'equip infantil, que han defensat la categoria. Els nostres homes de demà, en una fotografia conjunta després del sopar. Tothom estava content. Ha estat un felici final de temporada. (Foto: Valeriano)

U.D. Arenal: Cati Mestres, nova presidenta de l'entitat

Quan es publiquin aquestes línies, ja se sabrà oficialment el que es xafardeja i es considera fet a nivell de comentari i un poc més. Ens referim a la fi de la gestió esportiva que ha duit a terme el president de la U.D. Arenal, el senyor Rafa Gómez, i el seu equip de col·laboradors. I que, a rei mort, rei posat, com diu la dita popular. Però en aquest cas amb la novetat de ser una reina qui dirigirà el destí del club de futbol del nostre poble, amb set equips de base i el titular que milita a la categoria nacional.

— Senyor Rafa, què ens pot dir per confirmar o desmentir el xafardeig del carrer?

— Que quan pertoqui tot se sabrà oficialment. Dimecres es proclamen noms i càrrecs. Ara, tot el que se sap fa referència al passat.

— Bé. Qui destacaria d'aquest passat?

— Tothom, els jugadors, la directiva i l'afició en general.

— I els espònsors, els patrocinadors?

— Una cosa és prometre i una altra donar. No som captaires i, si a qualcú interessa, seria per a tota l'entitat i la joventut que lluita pels seus colors i es forma en ambients sans.

— Ho entenc, per què no ha repetit candidatura?

— N'hi hauria hagut prou si m'haguessin assegurat a meitat del pressupost. Vuit milions? Hem de partir amb quatre de segurs! La resta ja els traurem. Però partir de zero, o quasi zero... és molt costa amunt. Jo ja estat molts anys al davant de l'entitat.

— Em pot dir noms del grup de col·laboradors de la directiva...

— La vice-presidenta, Cati Mestres, que si es confirma la seva candidatura a la presidència, li desig el millor. Miquel Mus, Julià Izquierdo, Miquel Ordines, Joan Vicenç López, Joan Perelló, Angel López...

D'acord. La conversació la férem, completament informal, al sopar que oferiren a l'equip infantil de l'entitat, com a acomiadament de la temporada i per conservar la categoria. T'ho això al Bar Los Caracoles. Manolo Pérez, entrenador dels allots, també digué unes

paraules amb emoció ja que serà la seva darrera temporada al davant de l'equip infantil. Tot pot ser, ja que amb nova directiva hi pot haver canvis i tot el que faci falta. Informarem al respecte...

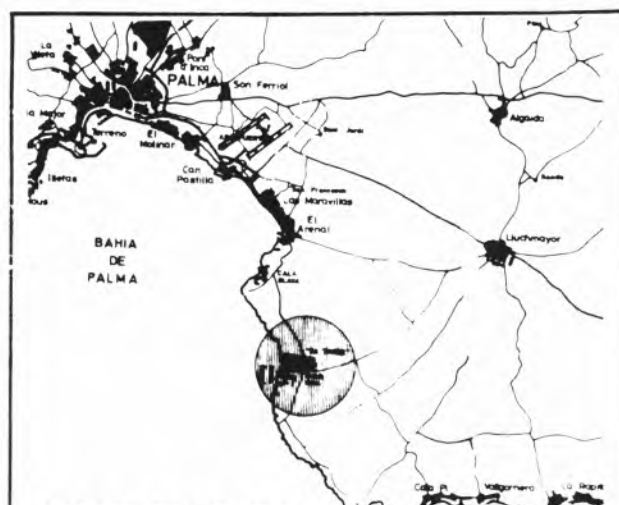
A través d'altres fonts, podem assegurar i confirmar la notícia de la candidatura de la senyora Cati Mestres a la presidència de la U. D. Arenal, ja que, cinc minuts abans de tancar-se el termini d'emissió de candidatures, es presentava la seva i... no n'hi hagué d'altres, segons un confident ben informat.

Tant per conèixer projectes, l'equip de treball, la directiva, els entrenadors i col·laboradors, l'estructura del club, etc, per als propers números prometem a l'afició arenera que farem una entrevista, obligada per altra banda, a la nova presidenta. Per ara, simplement la felicitem.

També, quan pertoqui, farem la síntesi de la tasca feta sota la gestió del senyor Rafa Gómez. Per ara, aquestes fotografies efectuades al bar Los Caracoles, entre jugadors i directius del club, tot això el passat dia 13 de maig. (A. de V.)

Lliurament de la placa commemorativa i d'agraïment per la tasca feta per part de Rafa Gómez, president encara de la U.D. Arenal, a Manolo Pérez, entrenador de l'equip infantil. Vàrem veure un respecte per part de la canalla cap al "verdanc". Ens agradà. (Foto: Valeriano)

URBANITZACIÓ SA TORRE

Sortida prolongació autopista.
A la carretera de s'Arenal al Cap Blanc
quilòmetre 7'50.

Venda de solars devora la mar.
Visites: cada dia manco els dimecres.

DE LA MILLOR LLET, EL MILLOR BATUT DE XOCOLATA

Envassos no retornables d'1/5 i de litre
Batut de xocolata amb la garantia de Palma Crem
Produïda a s'Arenal de Mallorca

N.R.S.I. 1500983-pm
GRANJAS SAYJA RAMADERA
HORT DE CAN SASTRE
Final autopista de s'Arenal
Tels. 26 38 14 - 49 10 61 - 49 11 51
SES CADENES DE S'ARENAL

Corredors del Club Ciclista Santa Catalina que han participat a totes les carreres organitzades pel Bar Can lluc i Ca na Paulina. Han fet dos primers i un segon. Ara, participen a la Challenge Tennis s'Arenal.

PREFAMA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Palma de Mallorca.

Exposició
Carrer Arxiduc Lluís Salvador, 84
Telèfon: 75 16 31 - 75 54 45
Telefax: 75 81 32

Magatzem
Carrer de Sòcrates, 8 (Can Blau)
Telèfon: 27 01 61 - 27 79 95
Telefax: 24 93 09

Cala d'Or
Exposició
Avinguda de Bèlgica, 14
Telèfon: 65 75 62

Magatzem
Polígon de Son Castelló - Gran Via Asima
Telèfon: 29 40 04
Telefax: 75 95 27

Liucmajor
Oficina fàbrica i exposició
Carrer del bisbe Roig, 29
Telèfon: 66 01 50 - 66 01 54
Telefax: 66 05 98

Magatzem
Carretera de Calonge - Cala d'Or, Km. 1.500
Telèfon: 65 82 10 - 65 82 28
Telefax: 64 34 25

Magatzem
Polígon de Can Valero-4 de novembre, 11
Telèfon: 20 66 66
Telefax: 75 81 30

S'Arenal
Exposició i magatzem
Carretera Militar, 522
Telèfon: 26 22 38
Telefax: 49 27 67

Porreres
Magatzem
Carretera de Campos, s/n
Telèfon: 64 71 05
Telefax: 65 79 61

S'ARENAL DE MALLORCA té força i interès. Per a la presentació d'aquest darrer torneig a tres bandes entre els equips europeus Fortuna Sittard, Vitesse Arnhem i Roda, del qual n'han parlat tots els diaris de Ciutat, ens cridaren a la redacció i... hi anàrem. Que hagi guanyat aquell o aquest, això ja interessa més als diaris de Ciutat. Per a nosaltres, ens serveix confirmar la nostra presència a entitats, associacions de veïns, col·lectius socials i culturals... llocs claus, al cap i a la fi, dins del concert de forces de les illes.

A la fotografia, Miquel Contesti, el nostre ciutadà arenaler, juntament amb els promotors del torneig, la firma Tot Sport de Ciutat. També hi podem veure el vell llop de la informació esportiva del Mallorca i de Mallorca, Avespa. És un micròfon el que du a la mà, o és un polo? (Foto: Valeriano. Text: A. de V.)

Benjamins del Santa Caterina Atlètic. L'any passat jugaren el torneig del CIM i feren subcampions empatats a punts amb s'Arenal, que fou campió.

LEPANTO, S.A.

COMPANYIA D'ASSEGURANCES I REASSEGURANCES
AVINGUDA ARGENTINA, 18 - PRINCIPAL
TELÈFONS: 231306 - 285321

PREUS ESPECIALS PER A LA GENT DE
LA COMARCA DE S'ARENAL

